

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ Α΄ ΤΜΗΜΑ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 11 Οκτωβρίου 2008, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά και της Βουλευτού Α΄ Αθηνών, κυρίας Συλβάνας Ράππη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις (Εκπαιδευτικό Σύστημα, Εκπαιδευτικό Σύστημα και Α.Μ.Ε.Α., Εκπαιδευτικό Σύστημα και Μετανάστες, Εισαγωγικές Εξετάσεις στα ΑΕΙ και ΤΕΙ)», «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών», «Γλώσσα», «Υλικοτεχνική Υποδομή της Παιδείας», «Σχολικά Μαθήματα», «Βιβλία και Διδακτική Μαθημάτων», «Ενισχυτική Διδασκαλία – Ολοήμερο Σχολείο», «Ανώτατη Εκπαίδευση», «Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση», «Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός [Σ.Ε.Π.]», «Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Καλές Τέχνες στο Σχολείο (Πολιτιστική Κληρονομιά, Καλές Τέχνες και Σχολείο)», «Περιβάλλον και Εκπαίδευση», «Εκκλησία», «Αθλητισμός – Ο Αθλητισμός στην Εκπαίδευση», «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ' Σύνοδος 2007 – 2008.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αβούρη Άννα (Νομός Ζακύνθου), Αλευρομαγείρου Δανάη (Β΄ Αθηνών), Ανδριόπουλος Δημήτρης (Α΄ Αθηνών), Αντωνόπουλος Χαράλαμπος (Νομός Ηλείας), Αφεντούλης Κυριάκος (Επικρατείας), Βέρρας Χρήστος (Νομός Αχαΐας), Γεωργουλέας Παναγιώτης (Β΄ Αθηνών), Γιαννίρη Δήμητρα - Κλαίρη (Νομός Χίου), Γιούση Σοφία (Β΄ Αθηνών), Γκανή Σάρα (Β΄ Αθηνών), Γκιώκα Χρυσαιγή (Γερμανία), Δαμάσκου Λυδία (Β΄ Θεσσαλονίκης), Δήμα Γεωργία (Νομός Ευρυτανίας), Διβητάρης Γεώργιος (Β΄ Αθηνών), Δόσιου Καλομοίρα (Επικρατείας), Δουλαπτσή Ειρήνη (Α΄ Θεσσαλονίκης), Δροσάκης

Ιωάννης (Νομός Δωδεκανήσου), Ζαχαρία Νικολέττα (Κύπρος), Θεοδωρακοπούλου Κατερίνα (Νομός Αχαΐας), Ιωαννίδου Φεβρωνία (Νομός Κιλκίς), Καλκούνου Ειρήνη (Α΄ Αθηνών), Καπράλος Νεκτάριος (Νομός Αττικής), Καραμπατσακίδης Παναγιώτης (Β΄ Θεσσαλονίκης), Καρανικόλα Αικατερίνη (Νομός Ευβοίας), Καρατράντου Θεοδώρα – Ευαγγελία (Νομός Φθιώτιδας), Καργατζής Αντώνιος (Νομός Ημαθίας), Κάρκα Αλεξάνδρα (Κύπρος), Κατόγλου Παναγιώτης (Νομός Χαλκιδικής), Κλεισάρη Χριστίνα (Νομός Βοιωτίας), Κουτβάλα Παρασκευή (Νομός Φωκίδας), Κουτσαλιάρης Γιώργος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κουφιώτη Ιωάννα (Α΄ Αθηνών), Κυκερίδης Δημήτριος – Ραφαήλ (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κυριάκου Κάλια (Κύπρος) και Λιάτης Θεοφάνης (Νομός Αττικής).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος Βουλή των Εφήβων κ.κ. Ηλίας Κατσούλης, Καθηγητής του Πάντειου Πανεπιστημίου, Δήμητρα Θεοφανοπούλου – Κοντού, Ομότιμη Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών, Γεώργιος Μπαμπινιώτης, Πρόεδρος της Επιτροπής, Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Λουκάς Ανανίκας, Καθηγητής και Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Μακεδονίας – Θράκης.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθαν οι κ.κ. Ιωάννης Ιωαννίδης, Υφυπουργός Πολιτισμού και Παντελής Σκλιάς, Γενικός Γραμματέας Νέας Γενιάς, καθώς και ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε τους Έφηβους Βουλευτές στο πρώτο τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Ονομάζομαι Μαρία Κόλλια και εκλέγομαι στο νομό Σερρών.

Έχω την χαρά και την τιμή να έχω συμμετάσχει πολλές χρονιές στη Βουλή των Εφήβων. Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έχει σχέση με τα Υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού. Τα μέλη της Επιτροπής είναι Βουλευτές, οι οποίοι προέρχονται από όλα τα κόμματα, ανάλογα με τη δύναμη με την οποία εισέρχονται στη Βουλή. Τα νομοσχέδια που έρχονται από τα Υπουργεία αυτά συζητιούνται από τα μέλη της Επιτροπής μας, γίνονται διορθώσεις και επισημάνσεις και αφού γίνει και η ακρόαση των εξωκοινοβουλευτικών προσώπων, πηγαίνουν προς κύρωση στην Ολομέλεια.

Το γεγονός ότι νέα παιδιά από την Ελλάδα, την Κύπρο και τα σχολεία της Ομογένειας συμμετέχουν στη Βουλή των Εφήβων, είναι σημαντικό για εμάς τους Βουλευτές. Από εσάς παίρνουμε ιδέες, ερχόμαστε σε άμεση επαφή με τα οράματα της νέας γενιάς, ακούμε τον παλμό της νεολαίας και είναι ένας πολύ καλός λόγος, να έρθουμε ακόμα πιο κοντά με τα νέα παιδιά της πατρίδας μας εμείς, που έχουμε την τιμή και τη μεγάλη ευθύνη να νομοθετούμε για την Ελλάδα και

τους Έλληνες της διασποράς. Θεωρώ ότι αποτελεί τιμή για εσάς το γεγονός ότι συμμετέχετε στη Βουλή των Εφήβων και πιστεύω ότι το ίδιο πιστεύετε και εσείς. Παίρνετε μία μικρή γεύση από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, το οποίο στο πέρασμα των χρόνων της νεότερης ιστορίας της Ελλάδας είχε τις καλές και τις κακές του στιγμές, είναι όμως η ιστορία της πατρίδας μας και πρέπει να την τιμούμε. Θα είναι καλό να δείτε πώς δουλεύουμε, στο βαθμό που είναι δυνατόν αυτές τις τρεις μέρες. Έχετε τους χαιρετισμούς των συναδέλφων Βουλευτών, οι οποίοι μόνο το Σαββατοκύριακο μπορούν να βρίσκονται στην Περιφέρειά τους κοντά στους συμπατριώτες τους και γι' αυτό δεν βρίσκονται κοντά μας.

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έχει διαπραγματευτεί μέχρι τώρα σοβαρά νομοσχέδια, γιατί η παιδεία είναι αυτή που θα βοηθήσει τη νέα γενιά και ολόκληρη την πατρίδα μας να προχωρήσει στο μέλλον, να έχει ένα καλύτερο αύριο και να ανοίξει τους ορίζοντές της, έτσι ώστε να πετύχει μία καλύτερη λειτουργία της ελληνικής κοινωνίας.

Το λόγο έχει η κυρία Σουλβάνα Ράππη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΠΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Φίλες και φίλοι έφηβοι Βουλευτές, σας καλωσορίζω και εγώ. Ονομάζομαι Σουλβάνα Ράππη και εκλέγομαι Βουλευτής από το 2004 στην Α΄ Περιφέρεια της Αθήνας, η οποία αποτελείται από τα επτά διαμερίσματα του Δήμου Αθηναίων. Θεωρώ ιδιαίτερη τιμή το γεγονός ότι ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας, μας επέλεξε μαζί με την κυρία Κόλλια, για να συμπροεδρεύσουμε στο πρώτο τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων.

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων συγκεντρώνει κάθε χρόνο τους περισσότερους Έφηβους Βουλευτές. Αυτό είναι φυσικό, από τη στιγμή που ζείτε μέσα στο σχολικό περιβάλλον και κατά συνέπεια διατυπώνετε επισημάνσεις. Είναι πολύ θετικό, ωφέλιμο και, θέλω να πιστεύω και αποτελεσματικό, το γεγονός ότι διατυπώνετε και προτάσεις. Κοίταξα με προσοχή τις προτάσεις που έχετε διατυπώσει στη σύνθεση κειμένων και είδα ότι πραγματικά προβληματίζουν θετικά. Θέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σας, γιατί νομίζω ότι οι αληθινές κουβέντες θεμελιώνουν μία καλή σχέση. Υπήρξαν προτάσεις, οι οποίες με προβλημάτισαν όχι αρνητικά, αλλά τους έβαλα ένα ερωτηματικό. Όμως, μου άρεσε σε αυτές ότι φαίνονταν καθαρά δύο πράγματα: Πρώτον, ότι για εσάς κέντρο είναι ο άνθρωπος και δεύτερον ότι βλέπετε πολύ μπροστά και πολύ καθαρά στο μέλλον, τόσο, που πραγματικά δεν είμαι βέβαιη ότι εμείς το κατορθώνουμε αυτό, παρά την ηλικία και την εμπειρία που έχουμε αποκτήσει μέχρι τώρα.

Περιμένω να σας ακούσω με πολύ ενδιαφέρον. Όταν τελειώσει αυτή η συνεδρίαση, θα φύγω

για τη Χίο, όπου θα κάνω μία ομιλία για την παιδεία. Ομολογώ ότι ένα μεγάλο κομμάτι της ομιλίας μου έχει βασιστεί στη Σύνθεση των Κειμένων σας και ένα άλλο κομμάτι είναι κενό, για να δημιουργηθεί από αυτή τη συνεδρίαση. Αισθάνομαι ότι εμείς οι πολιτικοί, κουβεντιάζοντας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων όσα συμβαίνουν ή δεν συμβαίνουν, αλλά πρέπει να συμβούν στο χώρο της εκπαίδευσης, παίρνουμε από εσάς πρωτοποριακές ιδέες. Διατυπώνετε τις ανάγκες σας με έναν τρόπο, που κάνει ξεκάθαρο το γεγονός ότι «έχει φτάσει ο κόμπος στο χτένι» για τη νέα γενιά. Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να το σεβαστούμε αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Αικατερίνη Καρανικόλα, από το Νομό Εύβοιας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ (Εισηγήτρια - Νομός Εύβοιας): Ανιχνεύοντας τη σκοπιμότητα του εγχειρήματος, που μορφοποιήθηκε τελικά στο Σώμα της Βουλής των Εφήβων, θεωρούμε ότι, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, είναι απαραίτητο να κατατεθούν κάποιες συγκεκριμένες ιδέες - προτάσεις, απαραίτητα καινοτόμες.

«Εν αρχή ην ο λόγος». Ο προφορικός λόγος. Με το ενδεχόμενο, η καθημερινή ομιλία να εκφυλιστεί σε μια σειρά από ψευτονεολογισμούς, λαρυγγισμούς και άναρθρες κραυγές, αποτελεί πρώτιστο καθήκον των διδασκόντων η καλλιέργεια τις απλούστερης δεξιότητας. Πρέπει να μάθουμε να μιλάμε. Όταν μάθουμε να μιλάμε, θα μάθουμε και πώς να μαθαίνουμε. Τακτικές, όπως η αποστήθιση και προβλήματα, όπως η έλλειψη κριτικού λόγου, θα υπερκεραστούν, εάν μάθουμε να εκφραζόμαστε προφορικά. Είναι θλιβερό το φαινόμενο νέων ανθρώπων, που, στην προσπάθειά τους, να εναρμονιστούν με κώδικες και νόρμες που έντεχνα πλασάρονται, από τις πάσης φύσεως τηλεοπτικές και μη «περσόνες», να συνεννοούνται, χρησιμοποιώντας λεξιλόγιο, που δεν είναι απλά συρρικνωμένο, αλλά βρήθει από καινοφανείς λέξεις - υβρίδια, συντμήσεις, λοβοτομημένες εκφράσεις, λεκτικούς ακροβατισμούς και βωμολοχίες, σε ένα περιβάλλον, που θυμίζει ανησυχητικά τη νέα ομιλία, στο «1984» του Όργουελ.

Μήπως κάποιοι επιθυμούν να σταματήσουμε να σκεπτόμαστε; Σκεπτόμαστε με λέξεις. Ας σώσουμε πρώτα τις λέξεις, μήπως τελικά σκεφτούμε και λύσεις σε κάποια από τα προβλήματά μας.

Προτείνουμε για το δημοτικό σχολείο δραστηριότητες, σχετικά με τον εμπλουτισμό του λεξιλογίου και της άρθρωσης του λόγου. Θα μπορούσε να καθιερωθεί, σε επίπεδο τάξης, μια προσπάθεια σύνταξης ενός μικρού λεξιλογίου - λεξικού, στη δημιουργία του οποίου να συμβάλλουν οι μαθητές, υπό την εποπτεία του δασκάλου ή να γίνονται ασκήσεις, σχετικές με τη σύνταξη μίας

παραγράφου, μέσα από εναλλακτικές επιλογές, η κάθε μία από τις οποίες θα έχει γραμματικά ή συντακτικά λάθη. Θα προτείνουμε και ένα εναλλακτικό μοντέλο διδασκαλίας. Να παρέχεται στους καθηγητές ελευθερία κινήσεων, με την παρουσίαση του εκπαιδευτικού τους έργου, σε περισσότερα από ένα σχολεία, με ένα πρόγραμμα, κατά τη διάρκεια του οποίου, θα παρουσιάζεται μια θεματική ενότητα από ένα αριθμό καθηγητών. Ο κάθε καθηγητής θα προτείνει και μια σειρά από πηγές για μελέτη, πέραν από το σχολικό εγχειρίδιο. Η αξιολόγηση των διδασκόντων θα γίνεται, έμμεσα, από τους ίδιους τους μαθητές, καθώς θα συνεκτιμούν την επιρροή του καθενός στην ευκολία, με την οποία έγινε η αφομοίωση του μαθήματος. Η καινοτομία έγκειται στο ότι οι μαθητές θα επιλέγουν οι ίδιοι τον καθηγητή, που θα επιμελείται τα θέματα των εξετάσεων, σαν αναγνώριση της αξίας του εκπαιδευτικού του έργου στο διάστημα, που προηγήθηκε της εξεταστικής περιόδου.

Μιλώντας για εξεταστικές περιόδους, συνειρμικά, οδηγούμαστε σε θέματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ένα από αυτά είναι η αναγκαιότητα της αποδέσμευσης των λυκειακών βαθμίδων από τη διαδικασία επιλογής για τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.

Προτείνουμε δευτεροβάθμια εκπαίδευση πενταετούς διάρκειας, με αναδιάρθρωση του προγράμματος σπουδών, ανά έτος, σε σχέση με την υπάρχουσα δομή. Κάθε έτος να περιλαμβάνει υποχρεωτική εκπαίδευση στους παρακάτω τομείς και γνωστικά αντικείμενα: Προφορικός και γραπτός λόγος, ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία, ελληνική και παγκόσμια ιστορία, ανθρωπιστικές, πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες, φυσικές επιστήμες και τεχνολογία. Θα ακολουθεί φοίτηση διετούς διάρκειας σε προπαρασκευαστικά τμήματα, των οποίων το πρόγραμμα σπουδών και τις εξετάσεις, θα εκπονούν και θα οργανώνουν τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα. Στο τέλος του διετούς αυτού προγράμματος, τα Ανώτερα και Ανώτατα Ιδρύματα θα επιλέγουν τους μαθητές, που πρόκειται να συνεχίσουν, λαμβάνοντας υπόψη τις επιδόσεις τους στις εξετάσεις, που τα ίδια, κατά τη διάρκεια της φοίτησης και σε εξάμηνη βάση, θα διενεργούν.

Παρακάμπτονται, έτσι, κωμικά φαινόμενα του τύπου διόρθωσης του προφορικού βαθμού και προσαρμογής του στο γραπτό, κάτι που προσβάλλει, σαν διαδικασία, τους μαθητές, αλλά και πολύ περισσότερο τους καθηγητές, καθώς απαξιώνει το ρόλο τους, αναγκάζοντάς τους να καταθέτουν, ουσιαστικά, πλαστές βαθμολογίες, στο τέλος των τετραμήνων.

Αναμετρώντας τους λόγους, που έχουν οδηγήσει την εκπαιδευτική διαδικασία ένα στάδιο πριν την αποτελμάτωση, θα πρέπει να συνεκτιμηθεί και η απουσία ενός φορέα καταγραφής των προβλημάτων, αλλά πάνω απ' όλα των προτάσεων, που κατατίθενται. Ο κάτοικος μιας χώρας 10 έως 11 εκατομμυρίων κατοίκων έχει την πολυτέλεια να απαριθμεί, στις προθήκες των Κέντρων

Τύπου, δεκάδες εφημερίδες και εκατοντάδες περιοδικών εκδόσεων, που στηρίζουν την παρουσία τους στο χώρο, φιλοξενώντας χιλιάδες διαφημίσεις - προτροπές για άκρατη καταναλωτική συμπεριφορά, χιλιάδες ώρες τηλεοπτικού παροξυσμού, γύρω από μια κατασκευασμένη επικαιρότητα, που διοχετεύει μέσω τηλεληψίας τόνους παρακμιακών συμπεριφορών, με ιλλουστρασιόν περιτύλιγμα. Πού είναι η συντεταγμένη παρουσία της ελληνικής διανόησης, σε θέματα Παιδείας; Πού είναι η φωνή των μαθητών και των φοιτητών;

Προτείνουμε τη δημιουργία ενός εντύπου με πανελλαδική καθημερινή κυκλοφορία, που θα ασχολείται αποκλειστικά με θέματα εκπαίδευσης και θα διανέμεται δωρεάν σε όλα τα σχολεία της χώρας. Θα αρθρογραφούν άνθρωποι των γραμμάτων, ειδικοί σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού, ψυχολόγοι, σχολικοί σύμβουλοι, γονείς, μαθητές και φοιτητές. Η ένδεια δεν είναι, μόνο, γλωσσική. Η πλειοψηφία των νέων καταχωρεί, με περισσή ικανότητα, πληροφορίες, που αφορούν, για παράδειγμα, στα τεχνικά χαρακτηριστικά της τελευταίας γενιάς κινητών τηλεφώνων ή στην πρακτική περίπλοκων βιντεοπαιχνιδιών, ενώ αδιαφορεί για ερεθίσματα και πληροφορίες, σχετικές με την ιστορία του Τόπου, το περιβάλλον, τις διεθνείς συγκυρίες, την πολιτική συνιστώσα. Εκτός εάν δεχθούμε ότι αυτή η περίφημη τηλεοπτική συνιστώσα εξαντλείται και καλύπτεται επαρκώς από την ενημέρωση για τα τελευταία κατορθώματα των περιώνυμων celebrities.

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να δομηθεί μια κατευθυντήρια γραμμή προς δραστηριότητες, με άξονα τη μετάληψη στοιχείων από την πολιτιστική μας κληρονομιά, που θα προσβλέπουν στην οργάνωση γραμμών άμυνας για τη διαφύλαξη της ταυτότητάς μας, απαραίτητο σε έναν κόσμο, που οδεύοντας προς την παγκοσμιοποίηση, στερείται το χαρακτηριστικό της ιδιαιτερότητας, σε συλλογικό, μα και σε ατομικό επίπεδο. Εμείς οι νέοι νοιώθουμε χαμένοι σε ένα λαβυρινθώδες δίκτυο καναλιών πληροφόρησης. Ίσως το ένστικτο της αυτοσυντήρησής μας να έχει αμβλυνθεί από την Κίρκη του καταναλωτισμού και των ναρκωμένων αντανάκλαστικών της Κοινωνίας, που αδυνατεί να προσφέρει ασφαλείς ενδείξεις για την πορεία, που πρέπει να επιλέξουμε. Δεν μιλώ για καθοδήγηση, αλλά για ένα σχέδιο πτήσης, με σαφείς προσανατολισμούς προς εναλλακτικές επιλογές, θεμελιωμένες στις αρχές του ανθρωπισμού, της αξιοκρατίας και της αλληλεγγύης.

Με την ελπίδα ότι η πιθανότητα της πραγματοποίησης των ονείρων μας δεν είναι μηδενική, κλείνω σε αυτό το σημείο την εισήγησή μου, ευχόμενη, ενδόμυχα, να μην αποτελέσει έγγραφο προς απλή αρχειοθέτηση. Σας ευχαριστώ».

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής,

Δροσάκης Ιωάννης, από το Νομό Δωδεκανήσου έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΑΚΗΣ (Νομός Δωδεκανήσου): Η μόρφωση αποτελεί έναν από τους πιο καθοριστικούς παράγοντες για την εξέλιξη και την πορεία της ζωής κάθε ατόμου. Το δικαίωμα στη δωρεάν δημόσια εκπαίδευση είναι αναφαίρετο. Τόσο η Πολιτεία όσο και ο καθένας μας ξεχωριστά, ως απλοί πολίτες, οφείλουμε να το διαφυλάξουμε και να το προστατεύουμε, επισημαίνοντας τα όποια κακώς κείμενα. Κακά τα ψέματα, το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας νοσεί. Χωρίς υπερβολή, μέρα με τη μέρα, αργοπεθαίνει. Η εικόνα που έχω σχηματίσει, προσωπικά, για το εκπαιδευτικό μας σύστημα, μόνο ικανοποιητική δεν είναι. Παρατηρούμε καθημερινά ελλείψεις και παραμελημένες κτιριακές υποδομές, ανεπαρκές εκπαιδευτικό προσωπικό, ανύπαρκτο τεχνολογικό εξοπλισμό, σε πολλές περιπτώσεις και σε πολλά σχολεία της περιφέρειας. Τέλος, απόφοιτους λυκείου, χωρίς στοιχειώδεις γνώσεις για να στελεχώσουν το κοινωνικό σύνολο.

Το μόνο που ακούγεται τον τελευταίο καιρό, σε σχέση με τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, σχετίζεται με την κατάργηση των πανελληνίων εξετάσεων και τη θέσπιση ενός εντελώς νέου συστήματος εισαγωγής στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι. Προσωπικά πιστεύω ότι θα καταργηθεί ένα σύστημα, το οποίο είναι σε χρήση επί χρόνια, παρά τα όποια μειονεκτήματα του. Αυτό, όμως, δεν εγγυάται απολύτως τίποτα, καθώς είναι αδύνατο να γνωρίζουμε εκ προοιμίου το πόσο λειτουργικό και αποτελεσματικό θα αποδειχθεί στην πράξη. Αντίθετα, μεταρρυθμιστικές κινήσεις αφορούν τη δωδεκαετή φοίτηση των παιδιών στη δημόσια εκπαίδευση. Θα πρότεινα βελτίωση της κτιριακής υποδομής σε όλα τα σχολεία της περιφέρειας, συνεχή αξιολόγηση των καθηγητών καθ' όλη τη διάρκεια της προσφοράς τους στη δημόσια εκπαίδευση, καθώς επίσης και οικονομική υποστήριξη, ώστε να εξοπλιστούν όλα τα σχολεία καταλλήλως, για να στεγαστούν τα όνειρά μας και να μας βοηθήσουν στην πορεία μας προς το πανεπιστήμιο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Κουτβάλα Παρασκευή από το Νομό Φωκίδας έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΤΒΑΛΑ (Νομός Φωκίδας): Κατ' αρχάς, χαίρομαι πάρα πολύ που βρίσκομαι εδώ σήμερα, μαζί σας. Επιτρέψτε μου, όμως, να μην αναφερθώ σε πράγματα που έχουν ειπωθεί πολλές φορές. Θα ήταν, κατά τη γνώμη μου, ανούσιο. Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε το πρόβλημα της παιδείας σε αυτή τη χώρα. Το μόνο που θα ήθελα να τονίσω είναι κάτι που ανέφερε χθες ο κ. Μπαμπινιώτης, το οποίο με συγκίνησε πάρα πολύ. Είπε πως τα οράματα όλων των νέων δεν είναι ουτοπία. Πώς θα μπορούσε, εξάλλου, να είναι; Πράγματι, τα όνειρά μας είναι ό,τι πιο αληθινό υπάρχει σε αυτόν τον κόσμο. Αν δεν είχαμε όνειρα για μια καλύτερη παιδεία, δε θα

βρισκόμασταν σήμερα εδώ. Αγωνιούμε για το αύριο, για ένα καλύτερο αύριο. Μακάρι αυτό να το καταλάβαιναν όλοι όσοι συμβάλλουν στην ανάπτυξη αυτής της χώρας! Μακάρι όλοι να στηρίζονταν στα οράματα των νέων! Η Ελλάδα, το μέλλον μας, όλα θα ήταν πολύ καλύτερο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ο Έφηβος Βουλευτής Θεοφάνης Λιάτης από το Νομό Αττικής έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΛΙΑΤΗΣ (Νομός Αττικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η «εξεταστικομανία» και η βαθμοθηρία είναι δύο από τους παράγοντες που εμποδίζουν την ορθή διεξαγωγή της εκπαίδευσης των ανηλίκων, κυρίως, στο γυμνάσιο και στο λύκειο. Με το άγχος που δημιουργείται για την επιτυχία του μαθητή στις εξετάσεις και την άκρατη δίψα του για υψηλούς βαθμούς, σε συνδυασμό με τη στείρα αποστήθιση, όχι μόνο αποτρέπεται ο μαθητής να λάβει γνώσεις γενικής παιδείας, χρήσιμες για όλη του τη ζωή, αλλά αρχίζει να μισεί και μαθήματα που είναι πολύ σημαντικά για όλη του τη ζωή, όπως το δίκαιο, η γεωγραφία και άλλα πολλά. Ως επί το πλείστον, ο τρόπος που γίνεται η εκπαίδευση των μαθητών είναι λανθασμένος και αυτό οφείλεται στην παντελή αδιαφορία του κράτους. Η έλλειψη πρακτικού τμήματος, που μπορεί να προσφέρει παραστατικότητα και οπτική στο μαθητή και η ύπαρξη, εξ ολοκλήρου, του απαρχαιωμένου και συντηρητικού θεωρητικού τμήματος, δηλαδή, ανάγνωση, ασκήσεις και «απέξω», αντί πειραμάτων, βιντεοταινιών κ.λπ., καθιστά το εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας «ανάπηρο». Ο λόγος είναι το ότι το θεωρητικό σύστημα της διδασκαλίας είναι δυσνόητο και βαρετό για τα παιδιά, κάτι το οποίο όλοι έχουμε αντιληφθεί από τις καθημερινές προσωπικές εμπειρίες μας.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, η Κυβέρνηση επιδεικνύει την αδιαφορία της, μην επιθεωρώντας και επιτηρώντας τους εκπαιδευτικούς και τον τρόπο διδασκαλίας τους, που πολλές φορές είναι ακατάλληλος, όπως και οι ίδιοι. Δυστυχώς, οι καθηγητές είναι ανεξέλεγκτοι, δεν ελέγχονται από κανένα κρατικό φορέα. Δεν υπάρχει αξιολόγηση στη δουλειά των εκπαιδευτικών και συνεπώς δεν είναι εγγυημένη η χρησιμότητά τους. Συγκεκριμένα, οι περισσότεροι καθηγητές των δημόσιων σχολείων είναι ανίδεοι, σε σχέση με τους καθηγητές των φροντιστηρίων. Σαφώς και οι δύο κατηγορίες κατέχουν τις ίδιες γνώσεις, αφού βγήκαν από το ίδιο Πανεπιστήμιο, όμως, η νοοτροπία και ο τρόπος διδασκαλίας διαφέρει. Συνεπώς, οι δημόσιοι καθηγητές είναι ανίδεοι και ανίκανοι να σταθούν αρωγοί σε αυτό το δύσκολο έργο των μαθητών, της γνώσης, και ιδιαίτερα των μαθητών της τρίτης λυκείου, που είναι υποψήφιοι στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Και βέβαια αυτό συμβαίνει – ας μη γελιόμαστε – γιατί οι περισσότεροι καθηγητές πηγαίνουν

στο σχολείο για το μεροκάματο, αλλά και γιατί δεν ενδιαφέρονται για την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση και εξάσκηση των μαθητών, ώστε να περάσουν στη σχολή που επιθυμούν. Βλέπουν το σχολείο ως μια ακόμα δημόσια υπηρεσία. Εκεί έχει φτάσει η κατάσταση! Αντιθέτως, στα φροντιστήρια οι καθηγητές βρίσκονται υπό αυστηρή επιτήρηση. Μπορούν να κάνουν και αλλιώς; Εάν παραστρατήσουν από τη διδακτέα ύλη, απολύονται αμέσως. Συγχρόνως, διαθέτουν νοοτροπία, που συνάδει με την όλη κατάσταση των πανελλαδικών εξετάσεων (μεγάλος βαθμός δυσκολίας, συνεχής εξάσκηση, κατανόηση της θεωρίας). Μα, πώς είναι δυνατόν να υποστηρίξει η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων πως όλα βαίνουν καλώς, ενώ ισχύει η ως έχει κατάσταση στο Λύκειο, συν το ότι οι πανελλήνιες εξετάσεις μας είναι από τις πιο δύσκολες εξετάσεις της Ευρώπης; Είναι αυτό δημοκρατία και δωρεάν παιδεία; Δίνεται, δηλαδή, ευκαιρία στον απλό μέσο πολίτη της Ελλάδας να σπουδάσει το παιδί του στο Πανεπιστήμιο; Ποιος σκέφτεται τους μετανάστες, τους άστεγους, τους πρόσφυγες ή τους άπορους που τους κατατρέπει η δυστυχία; Αν ναι, τότε πλανάστε πλάνην οικτράν. Να είναι καλά οι γονείς μας που σκοτώνονται στη δουλειά κάθε μέρα για να μας σπουδάσουν! Μερικές φορές, μάλιστα, αναγκαζόμαστε και εμείς οι ίδιοι να θυσιάζουμε χρόνο διαβάσματος, για να δουλέψουμε, ώστε να τα βγάλουμε πέρα και εσείς βαυκαλιζέστε πως όλα είναι στην εντέλεια. Αλίμονο! Σήμερα, δηλαδή, χωρίς φροντιστήριο, είναι εμφανέστατα αποκλεισμένα από σχολές, όπως η Νομική, η Ιατρική, η Φιλοσοφική, όλα τα παιδιά, που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να παρακολουθήσουν φροντιστηριακά μαθήματα, με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι διαβάζουν.

Τέλος, είναι προφανές ότι χρειάζεται μεταρρύθμιση άρδην. Η εισαγωγή πειραματικού τμήματος, η συνεχής επιθεώρηση, η αλλαγή των απαρχαιωμένων σχολικών βιβλίων στο λύκειο και η παροχή κινήτρου στους καθηγητές για ορθότερη εκπαίδευση πρέπει να αποτελέσουν βασικά μέριμνα του κράτους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Κλεισάρη Χριστίνα από το Νομό Βοιωτίας έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΛΕΙΣΑΡΗ (Νομός Βοιωτίας): Αγαπητοί Βουλευτές, αρχικά, θα ήθελα να σας πω ότι θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό που βρίσκομαι σήμερα εδώ. Φαντάζομαι πως όλοι το ίδιο αισθάνεστε.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο σλόγκαν του θεσμού της Βουλής των Εφήβων: «Η φαντασία στην εξουσία». Πιστεύω πως η φαντασία είναι προνόμιο όλων των νέων. Στην εκπαίδευση, βέβαια,

η λέξη «όλων», μάλλον, τίθεται μέσα σε εισαγωγικά, γιατί ο ρατσισμός που παρουσιάζεται στα σχολεία βρίσκεται, πλέον, στο έσχατο σημείο.

Όσον αφορά αυτό, θα ήθελα να σας διαβάσω κάποιο ποίημα ενός παιδιού από την Αφρική, που προτάθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη ως το καλύτερο για το 2006. Το ποίημα αυτό αναφέρει τα εξής: «Όταν γεννιέμαι είμαι μαύρος, όταν μεγαλώσω είμαι μαύρος, όταν αρρωσταίνω είμαι μαύρος και όταν πεθάνω πάλι είμαι μαύρος. Και εσύ, λευκέ άνθρωπε, όταν γεννιέσαι είσαι ροζ, όταν μεγαλώσεις γίνεσαι λευκός, όταν αρρωσταίνεις γίνεσαι πράσινος και όταν πεθαίνεις γίνεσαι γκρι. Και λες μετά εμένα έγχρωμο;». Αυτό μας τονίζει πως η διαφορετικότητα είναι προνόμιο και όχι μειονέκτημα. Η ρατσιστική αντίληψη δε θα έπρεπε να υπάρχει στα σχολεία απέναντι στον οποιονδήποτε, γιατί έτσι καταργείται και το σλόγκαν.

Πέρα από αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ και στον τρόπο διεξαγωγής των μαθημάτων και πιο συγκεκριμένα στον τρόπο, με τον οποίο αναγκαζόμαστε να διαβάζουμε. Διαβάζουμε ώρες ατελείωτες. Δε θέλω, όμως, να λρω τα ίδια και τα ίδια, χωρίς να καταλήγω κάπου. Θεωρώ πως το λύκειο δεν είναι για όλους, πράγμα που μερικοί αγνοούν. Αυτοί θα πρέπει να το συνειδητοποιήσουν από νωρίς, από το γυμνάσιο κιόλας. Η γνώση στο λύκειο, καλώς ή κακώς είναι εξειδικευμένη. Μαθαίνουμε πράγματα που στο εξωτερικό διδάσκονται στο Πανεπιστήμιο. Άρα, ένας νέος, που δεν μπορεί να αντεπεξέλθει σε αυτό, θα πρέπει να στραφεί αλλού. Αυτό θα γίνει με εισαγωγικές εξετάσεις στο λύκειο, που όμως καταργήθηκαν, και με τις οποίες οι νέοι θα κατευθύνονται εκεί που πρέπει. Αυτό το «πρέπει», πλέον, είναι απλά και μόνο ένα Πανεπιστήμιο. Δε νομίζω, όχι γιατί έτσι μου είπαν να λρω, αλλά γιατί είναι ολοφάνερο, πως όλοι είναι για το λύκειο. Έχουμε όλοι μπει, απλά, στο κόλπο να στοχεύουμε στις πανελλήνιες. Αυτή είναι η μόνη μας χαρά από το σχολείο, η επιβράβευση. Ποιος από εδώ, στην τάξη που είμαστε, ενδιαφέρεται για το σχολείο και για τα μαθήματα γενικής παιδείας; Μόνο οι καλοί βαθμοί –που και αυτοί είναι πλασματικοί ορισμένες φορές– μας εντείνουν το ενδιαφέρον. Αν, όμως, το σχολείο γινόταν σπουδαστήριο, αν μας ωθούσαν στην έρευνα και την εργασία από την οποία θα κρινόμασταν και όχι από τις εξετάσεις, τότε θα προσεγγίζαμε την πηγή της γνώσης, δηλαδή, τα βιβλία και όχι τα σχολικά. Κανείς δεν ενδιαφέρεται για το πνευματικό μας επίπεδο. Είναι τυποποιημένα τα πάντα. Βρισκόμαστε στη θέση των δεσμοτών του Πλάτωνα στην αλληγορία του Σπηλαίου. Ζούμε στον κόσμο των σκιών και, όταν θα βγούμε στον πραγματικό κόσμο, τότε τα πράγματα, μάλλον, δε θα είναι με το μέρος μας. Όμως, ποιος θα μας τα πει, για να τα μάθουμε;

Η φαντασία μου πάει μακριά και θα μπορούσα να θεωρήσω ως μοναδική «βάρκα

σωτηρίας» μου, όπως αναφέρει και ο Μπρεχτ, «τον ίδιο μου τον εαυτό μέσα στην παλίρροια που βρισκόμαστε». Όμως, αυτό δεν αρκεί. Όλοι μας, μαθητές και υπεύθυνοι, πρέπει να μετατραπούμε από κοινωνία των θεατών σε κοινωνία των πολιτών. Πολλοί είναι αυτοί που λένε πως όσοι νοιάζονται για την αξιοπρέπειά τους θεωρούνται χαμένοι. Δε γνωρίζω αν θα βγούμε χαμένοι ή κερδισμένοι από όλο αυτό, αλλά τουλάχιστον εμείς, που είμαστε το μέλλον της χώρας, θα πρέπει να ληφθούμε σοβαρά υπόψη. Αξίζει να νοιαστούμε για την αξιοπρέπεια και να απαιτήσουμε όλα αυτά που δικαιωματικά μας ανήκουν. Σκεφτείτε το!

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Καραντράντου Θεοδώρα – Ευαγγελία από το Νομό Φθιώτιδας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ – ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΡΑΝΤΡΑΝΤΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί παρευρισκόμενοι, μετά από δώδεκα χρόνια σχολικής εμπειρίας, μπορώ, πλέον, να εκφράσω ολοκληρωμένη άποψη για το εκπαιδευτικό σύστημα.

Ιδιαίτερα, θα ήθελα να αναφερθώ στο σύστημα εισαγωγής στα Ανώτατα και Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, που απασχολεί τα παιδιά της ηλικίας μου. Είναι γενικός ο χαρακτηρισμός του συγκεκριμένου συστήματος ως αναχρονιστικού και παρωχημένου. Πρόκειται για ένα σύστημα που προκαλεί άγχος, αγωνία και φόβο σε εμάς τους μαθητές. Πρόκειται, όμως, για ένα φόβο ανούσιο και σίγουρα δίχως αιτία.

Ο τρόπος προβολής των πανελλαδικών εξετάσεων όσο και η διεξαγωγή τους αποτελούν ανασταλτικό παράγοντα για τους μαθητές, απομακρύνοντάς τους από την ουσία του θεσμού. Δε συμφωνώ με την αντίληψη ότι είναι σκοπός ζωής αυτές οι εξετάσεις, αλλά το εφαλτήριο για μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Είναι απαραίτητο να απαγκιστρωθούμε από αυτή τη νοοτροπία και να επιφέρουμε αλλαγές. Δεν είναι δυνατόν να κρινόμαστε από τα αποτελέσματα των εξετάσεων, τα οποία, πολλές φορές, επηρεάζονται σημαντικά από την ψυχολογία των εξεταζόμενων εκείνη τη στιγμή και όχι τόσο από τις γνώσεις τους. Η πίεση που δεχόμαστε από τους διάφορους φορείς είτε αυτοί είναι η οικογένεια είτε το σχολείο είτε το κράτος, είναι μεγάλη.

Για να μιλήσω πιο συγκεκριμένα, στο σχολείο βομβαρδιζόμαστε από γνώσεις και υποχρεούμαστε να αποστηθίσουμε ολόκληρα κείμενα μηχανικά και παθητικά. Η κατήχηση, λοιπόν, αυτών των γνώσεων δεν επιφέρει, δυστυχώς, κανένα αποτέλεσμα. Αντίθετα, αποπροσανατολίζει το μαθητή και, σε καμία περίπτωση, δεν ασκεί τον κατευθυντήριο ρόλο της για τον οποίο και θεσμοθετήθηκε.

Έχουμε φθάσει στο σημείο να βρίσκουμε τον επιστήμονα και να χάνουμε τον άνθρωπο.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Χαράλαμπος Αντωνόπουλος, από το Νομό Ηλείας, έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Ηλείας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ σε τρία θέματα : Στα μαθήματα του σχολείου μας, στην τακτική μέθοδο και στις εξετάσεις.

Καταρχάς, όσον αφορά στο σχολείο, πιστεύω ότι έχουμε ανάγκη περισσότερη ελευθερία. Σήμερα, δεν καλλιεργείται η κριτική σκέψη, το πνεύμα αναζήτησης ούτε η συνθετική ικανότητα των μαθητών. Οι εκπαιδευτικοί εξηγούν, προσπαθούν να μεταδώσουν ό,τι γνωρίζουν, παρέχοντας τελικά ένα είδος τυποποιημένης γνώσης. Ελάχιστοι είναι αυτοί, οι οποίοι μας παροτρύνουν να αναζητήσουμε μια διαφορετική προσέγγιση και μνεία των δεδομένων, κάτι το οποίο οφείλουν να κάνουν όλοι. Έτσι, φθάνουμε στο σημείο ακόμα και σε μαθήματα, όπως η Έκθεση Ιδεών, να λέμε συγκεκριμένα πράγματα, τα οποία μας παροτρύνουν να πούμε οι καθηγητές μας και δεν έχουμε τη δυνατότητα να αναζητήσουμε κάτι δικό μας.

Επιπλέον, θεωρώ ότι θα ήταν πολύ σημαντική η αφιέρωση κάποιων σχολικών ωρών, προβλεπόμενων από το πρόγραμμα, σε συζητήσεις με καθηγητές, προκειμένου να λύσουμε κάποια προβλήματα, μέσα στο σχολικό περιβάλλον. Στο ίδιο πλαίσιο, θα ήταν σημαντική η ενημέρωση από ειδικούς σε επίκαιρα κοινωνικά ζητήματα, όπως, για παράδειγμα, η νευρική ανορεξία, που γίνεται μάλιστα σήμερα, το άγχος, η βία ακόμα και η κατάθλιψη, που, επίσης, εξελίσσεται σε σημαντικό πρόβλημα. Μέσα σε αυτήν την ώρα, παράλληλα, θα μπορούσε να γίνει μια ενημέρωση από εκπροσώπους επαγγελματικών τομέων, ώστε να είμαστε πιο ενημερωμένοι, όσον αφορά στον επαγγελματικό προσανατολισμό μας.

Επιπλέον, θεωρώ απαραίτητη την ενίσχυση του εκπαιδευτικού χαρακτήρα του Λυκείου. Σήμερα, αποτελεί καθαρά προπαρασκευαστικό τμήμα των Α.Ε.Ι., καθώς οι εκπαιδευτικοί τόσο στα σχολεία όσο και στα φροντιστήρια αναγκάζονται να μας «πונהρεύουν», ώστε να γράψουμε καλύτερα, να μας προετοιμάζουν για την παρουσία μας στις εξετάσεις και αυτό γίνεται με τη συναίνεσή μας, με αποτέλεσμα να χάνεται η ουσιαστική εκπαίδευση.

Όσον αφορά στις εξετάσεις, εφόσον διατηρηθεί το ίδιο σύστημα, δηλαδή, πανελλήνιες εξετάσεις για εισαγωγή στα Α.Ε.Ι., επιβάλλεται να διαμορφωθεί ένα σύστημα, το οποίο θα μας επιτρέπει να εμφανιζόμαστε πιο έμπειροι και πιο έτοιμοι στις εξετάσεις αυτές. Αυτό μπορεί να γίνει,

εφόσον βελτιωθεί το επίπεδο εξετάσεων στα σχολεία, ώστε να μην υπάρχει χάσμα ανάμεσα στις ενδοσχολικές και στις πανελλήνιες, με την προκήρυξη κάποιων διαγωνισμών ανάλογων με της μαθηματικής εταιρείας, με εθελοντική συμμετοχή των μαθητών για όλα τα μαθήματα, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα να αποκτήσουμε κάποια ευχέρεια και εμπειρία σε πιο απαιτητικά θέματα. Επιπλέον, στις εξετάσεις της Γ΄ Λυκείου είναι απαραίτητο να υπάρχει ομοιογένεια στα θέματα διαφορετικών μαθημάτων και κατευθύνσεων. Να αντιμετωπίσουμε, δηλαδή, και στα έξι μαθήματα θέματα ανάλογου επιπέδου και να μην υπάρχουν αποκλίσεις από πολύ εύκολα σε ιδιαίτερα απαιτητικά θέματα. Επιπλέον, επιβάλλεται η επιλογή των βαθμολογητών με αυστηρότερα κριτήρια και μία, ίσως, πρόταση θα ήταν και η επαναφορά των εξετάσεων της Β΄ Λυκείου, ώστε να γνωρίζουμε και το επίπεδο που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, να έχουμε μια προηγούμενη εμπειρία και, φυσικά, κάποιας περίπτωσης μιας άτυχης στιγμής στην Γ΄ Λυκείου, εφόσον προσμετράται ο βαθμός της Β΄ Λυκείου, να έχουμε τη δυνατότητα να καλύψουμε κάποιο πρόβλημα.

Όσον αφορά στους εκπαιδευτικούς, θεωρώ απαραίτητη την παρουσία ανθρώπων με άρτια μόρφωση και παιδαγωγική κατάρτιση, την ενημέρωσή τους και την τακτική μετεκπαίδευσή τους είτε με σεμινάρια είτε με διάφορους άλλους τρόπους και ειδικά την αξιολόγηση όλων των συντελεστών της εκπαίδευσης, δηλαδή, του συστήματος, του έργου των εκπαιδευτικών και των μαθητών, κατά τακτά χρονικά διαστήματα, από αρμόδιους φορείς, π.χ. του Υπουργείου, αλλά, κυρίως, από τους ίδιους τους μαθητές, τουλάχιστον, στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια, που είμαστε σε θέση να αναγνωρίζουμε τις ικανότητες των καθηγητών, όχι μόνο ως προς τις γνώσεις, αλλά, κυρίως, στον τρόπο διδασκαλίας, στην επικοινωνία μαζί μας, στην ευχέρεια μετάδοσης των γνώσεων τους και στο ζήτημα των προτύπων και των παραδειγμάτων, που μας προσφέρουν. Επιπλέον, είναι σημαντική η αυστηρότερη και προσεκτικότερη επιλογή των μελλοντικών εκπαιδευτικών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η πρόσληψη περισσότερων εκπαιδευτικών για τη δημιουργία, όσο γίνεται, πιο ολιγομελών τμημάτων και, βέβαια, η αξιοκρατική επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης, που αποτελεί, άλλωστε, και το «κεφάλι» του εκπαιδευτικού συστήματος.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Κάλια Κυριάκου.

ΚΑΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Κύπρος – Λεμεσός): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, οι σημερινοί άνθρωποι όλο και λιγότερο επικοινωνούν και όλο και πιο πολύ

συνθηματολογούν. Δεν είναι υπερβολή, αν πούμε ότι ζούμε στην εποχή των σλόγκαν. Το φαινόμενο αυτό αναφέρεται πιο πολύ σε εμάς τους νέους, που έχουμε περιορίσει το λεκτικό μας κώδικα σε κάποιες τυποποιημένες εκφράσεις – συνθήματα. Ήδη, βρισκόμαστε στις αρχές του 21ου αιώνα και συχνά γίνεται λόγος για κρίση που περνάει η γλώσσα μας. Η ελληνική γλώσσα κατακλύζεται από την εισβολή ξένων λέξεων, εκφραστικών τρόπων σκέψης. Τα προϊόντα, οι επιγραφές, η ορολογία ολόκληρων κλάδων – επιχειρήσεων, ο κινηματογράφος πιστοποιούν τη γλωσσική μας εξάρτηση από ξένα κέντρα αναπτυγμένων βιομηχανικά χωρών.

Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι η απλούστευση και η απλοποίηση (όπως χρήση μονοτονικών ή φωνητική γραφή), θα συντελέσει, ώστε τα αγαθά της μόρφωσης να γίνουν ευκολότερα κτήμα του λαού. Και να σκεφθεί κανείς ότι λαοί, όπως οι Γερμανοί και οι Άγγλοι, δεν επέτρεψαν καμία τέτοια απλουστευτική διαδικασία εδώ και 200 χρόνια. Κατατάσσονται, μήπως, αυτοί οι λαοί στους πνευματικά καθυστερημένους; Εξειδικεύοντας πιο πολύ το θέμα, θα ασχοληθώ με τη γραπτή μόλυνση του ελληνικού περιβάλλοντος, που είναι φαινόμενο αποκλειστικά ελληνικό. Μόλυνση και σαπίλα αποπνέουν οι επιγραφές στους ελληνικούς δρόμους. Γέμισαν οι πόλεις και τα χωριά με ξενόγλωσσες επιγραφές, αλλά και αυτές είναι συχνότατα τόσο γελοία διατυπωμένες, προς γενικό διασυρμό της χώρας μας στα μάτια των ξένων, που διασκεδάζουν με αυτές, έχοντας τις σαν είδος τουριστικής ατραξιόν.

Όπως είναι γνωστό, για τη θεραπεία μιας αρρώστιας, χρειάζεται και η βοήθεια από τον ίδιο τον ασθενή. Ο γιατρός θα δώσει τα φάρμακα. Στην προκειμένη περίπτωση, ο γιατρός θα είναι κάποιος δημόσιος φορέας, που θα πλαισιώνεται από κατάλληλα πρόσωπα και θα είναι σε θέση να δίνει γλωσσικές οδηγίες για το ορθό γράψιμο.

Θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, τουλάχιστον στα διάφορα υπουργεία, οργανισμούς και άλλες υπηρεσίες, στη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, στις εφημερίδες και τα περιοδικά να υπάρχει κάποιος υπεύθυνος για τη γλωσσική επιμέλεια των εγγράφων, εγκυκλίων, αποφάσεων, δελτίων ειδήσεων, ρεπορτάζ και άλλων που ανακοινώνονται και δίνονται στη δημοσιότητα. Ένας, δηλαδή, υπεύθυνος που να κατέχει τη γραμματική, τη σύνταξη και την ορθογραφία της νέας ελληνικής, ενώ, συγχρόνως, θα έχει την ευαισθησία και την αισθητική καλλιέργεια, καθαρό αυτί και πραγματική αγάπη για τη γλώσσα, γιατί μόνο τότε θα καλλιεργηθεί και θα ανυψωθεί γλωσσικά και αισθητικά όποιος ακούει και διαβάζει τα κείμενα αυτά.

Προτού τελειώσω, θα ήθελα να σταθώ λίγο στην ευθύνη όχι τόσο των παιδιών, αλλά των γονιών. Είναι εύκολο και βολικό να ρίχνουμε όλες τις ευθύνες στους δασκάλους και στο κακό

εκπαιδευτικό σύστημα, όπως κάνουν, κατά κανόνα, και οι δημοσιογράφοι. Όμως, θα ήταν πιο χρήσιμο, για εμάς τα παιδιά, αν οι γονείς φρόντιζαν περισσότερο για την καθοδήγησή μας και δεν περιορίζονταν μονάχα στη φροντίδα να πετύχουμε στις εξετάσεις ή, όπως το λένε, να «πετύχουμε στη ζωή». Καλό θα ήταν να αποφάσιζαν τι εννοούν «επιτυχία στη ζωή». Ίσως, εκεί να βρίσκεται, άλλωστε, το πρόβλημα, γιατί, τελικά, εμείς οι νέοι κατευθυνόμαστε εκεί που μας οδηγούν και αγωνιζόμαστε με τους τρόπους που μας διδάσκουν να επιτύχουμε στη ζωή. Οφείλουν, λοιπόν, να μας πουν τι θα επιτύχουμε και πώς θα το πετύχουμε. Ο Θεός μας χάρισε μια γλώσσα ζωντανή, εύρωστη, πεισματάρα και χαριτωμένη, που αντέχει ακόμα, μολονότι έχουμε εξαπολύσει όλα τα θεριά για να τη φάνε. Έφαγαν όσα μπόρεσαν, αλλά μένει η μαγιά.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Γκανή Σάρα.

ΣΑΡΑ ΓΚΑΝΗ (Β΄ Αθηνών): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, καλημέρα σε όλους σας. Πληροφορούμαστε καθημερινά από τα Μέσα Ενημέρωσης, ότι περισσότεροι πολίτες και, κυρίως, αυτοί που σχετίζονται με το χώρο της εκπαίδευσης επιθυμούν να αυξηθεί το ποσοστό του κρατικού προϋπολογισμού, που διατίθεται για την παιδεία. Πιστεύω ότι η άποψη αυτή είναι απολύτως σωστή, γιατί χρειάζονται πόροι, προκειμένου το εκπαιδευτικό σύστημα να μπορέσει να εκπληρώσει τους σκοπούς του. Για να εξασφαλιστούν αυτοί οι πόροι, προτείνω, λοιπόν, να αυξηθούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι χρηματοδοτήσεις για την παιδεία, ενώ, αντίστοιχα, να μειωθούν, κατά ίσο ποσοστό, οι δαπάνες για πολεμικό εξοπλισμό. Για να συνειδητοποιήσουμε την αξία αυτού του μέτρου, αρκεί να αναλογιστούμε τη σημασία που έχει για τον άνθρωπο η καλύτερης ποιότητας παιδεία, κάτι που μπορεί να επιτευχθεί μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα και το σχολείο και, από την άλλη, τις ψυχικές και υλικές καταστροφές που είχε για τον άνθρωπο κάθε πόλεμος που έγινε στην ιστορία, άρα, τη ματαιότητα να δαπανούμε χρήματα του κρατικού προϋπολογισμού για τον πόλεμο. Καλύτερη παιδεία, άλλωστε, μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερη διπλωματία, άρα, στην ειρηνική λύση των όποιων διαφορών.

Όσον αφορά στον τρόπο, σύμφωνα με τον οποίο πρέπει να διατεθούν τα χρήματα αυτά στην παιδεία, παρατηρώ, από την καθημερινή μου εμπειρία, ότι αυτό που λείπει από το σημερινό σχολείο και χρειάζεται να προστεθεί είναι η ενασχόληση των μαθητών με την τέχνη.

Θεωρώντας ότι και μόνο το να ζούμε, προσπαθώντας να κάνουμε τη ζωή μας πιο όμορφη και αισιόδοξη, είναι μια μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης, καταλήγω στο ότι κάθε άνθρωπος κρύβει

μέσα του έναν καλλιτέχνη είτε αυτό αφορά τις ικανότητές του στη μουσική, στη ζωγραφική είτε την εφευρετικότητά του, το ταλέντο του στον αθλητισμό και οτιδήποτε άλλο μπορεί να καταφέρει κάποιος με επιτυχία.

Το βασικότερο χρέος του σχολείου είναι να βοηθήσει τους νέους να βρουν τα ταλέντα τους και να τα καλλιεργήσουν. Δυστυχώς, όμως, μέσα στα πλαίσια του σημερινού σχολείου σπάνια δίνεται στους μαθητές η δυνατότητα να εκφραστούν καλλιτεχνικά, με διαφορετικό τρόπο ο καθένας. Όταν αναφέρομαι σε τέχνη, δεν αναφέρομαι σε ένα μάθημα θεωρίας. Κανείς δεν μπορεί να μάθει ποιες είναι οι κλίσεις του μέσα από ένα βιβλίο θεωρίας. Αυτό που χρειάζεται είναι η βιωματική επαφή των νέων με την τέχνη. Αυτό προϋποθέτει περισσότερες διδακτικές ώρες για το μάθημα των καλλιτεχνικών και καλύτερες υποδομές σε όλα τα σχολεία και καλύτερη κατάρτιση για τους εκπαιδευτικούς.

Η σημασία αυτής της μορφής εκπαίδευσης είναι μεγάλη και αφορά τους νέους, αλλά και ολόκληρη την κοινωνία. Όταν η παιδεία καλλιεργεί τον άνθρωπο ψυχικά και πνευματικά και τον οδηγεί στο να γνωρίσει τον εαυτό του, η κοινωνία του μέλλοντος θα αποτελείται από ανθρώπους αυτό-επιβεβαιωμένους, αισιόδοξους απέναντι στη ζωή. Κυρίως, από ανθρώπους μορφωμένους, με την ευρεία έννοια του όρου.

Για τους λόγους που ανέφερα, λοιπόν, θεωρώ ότι το μέλλον της κοινωνίας εξαρτάται από μια παιδεία που είναι στραμμένη προς τον άνθρωπο και τις βαθύτερες ανάγκες του. Ελπίζω να λάβετε σοβαρά υπόψη τις απόψεις και τις προτάσεις μου, γιατί πιστεύω ότι μπορεί να αποδειχτούν χρήσιμες για το μέλλον όλων μας.

Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

Καλώς ήρθατε, κύριε Πρόεδρε.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να σημειώσω ότι ο Πρόεδρος, κ. Απόστολος Κακλαμάνης, είναι ο πρώτος Πρόεδρος της Βουλής, ο οποίος είχε την ιδέα και έκανε πράξη τη Βουλή των Εφήβων.

Χειροκροτήματα στην Αίθουσα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Γεωργουλέας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΕΑΣ (Β' Αθηνών): Ως έφηβος και μέλος διαφόρων κοινωνικών ομάδων, αποφάσισα να αναφερθώ στον τεράστιο κίνδυνο που διατρέχουν οι νέοι από την άμεση αποδοχή πληροφοριών από διάφορες πηγές, οι οποίες πολλές φορές είναι και αναξιόπιστες, όπως τα Μ.Μ.Ε., η οικογένεια, οι φίλοι και οι γνωστοί, διάφορα βιβλία, ακόμα και διαφημιστικά φυλλάδια και η αποδοχή τους ως δεδομένα. Κάποιοι άνθρωποι, όπως ο κύριος Λαζόπουλος, λόγω των απόψεών τους και, κυρίως, λόγω της προβολής τους, γίνονται πρότυπα για εμάς τους νέους, με αποτέλεσμα να μας κατευθύνουν σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα, όπως είναι για παράδειγμα η προσπάθεια κατάργησης των παρελάσεων των σχολείων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία λανθασμένων κοινωνικών προτύπων, το οποίο συνεπάγεται τη δημιουργία χαρακτήρων που στερούνται από αρετές.

Το σημαντικότερο, όμως, αποτέλεσμα της άκριτης αυτής αποδοχής των πληροφοριών, είναι ότι σήμερα οι νέοι έφτασαν στο σημείο να μην εξασκούν την κριτική ικανότητά τους. Αποτέλεσμα είναι η δημιουργία αδύναμων χαρακτήρων, οι οποίοι δεν έχουν ούτε τη δυνατότητα να αμυνθούν σε οποιαδήποτε εξωτερική απειλή, αλλά ούτε και επιχειρηματολογία. Πράγμα το οποίο είναι απαραίτητο σε άτομα που βρίσκονται σε ηγετικές θέσεις στον ιδιωτικό τομέα, όπως διευθυντές επιχειρήσεων, αλλά και στον πολιτικό τομέα.

Αν, λοιπόν, η κοινωνία καταφέρει να μειώσει ή να εξαφανίσει το πρόβλημα, θα καταφέρει να δημιουργήσει νέους, οι οποίοι θα έχουν τα δικά τους πιστεύω και τις προσωπικές τους απόψεις πάνω στα προβλήματά τους. Άνθρωποι, που δεν θα επηρεάζονται από τις απόψεις κάθε κακόβουλου, που κοιτάζει μονάχα το προσωπικό του συμφέρον, αδιαφορώντας για το κοινωνικό σύνολο. Θα υπάρχουν πολιτικοί με άποψη, με δυναμικότητα, συλλογική ευθύνη και, πάνω απ' όλα, πολιτικοί που δεν θα θέτουν ως στόχο να γεμίσει η τσέπη τους, αλλά να γεμίσει η ζωή των ανθρώπων.

Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τη λύση σοβαρών, κοινωνικών, πολιτικών, οικονομικών και οικολογικών προβλημάτων. Θυμηθείτε ότι εμείς οι νέοι είμαστε αυτοί που θα πάρουμε το μέλλον του κόσμου στα χέρια μας. Οι προτάσεις μου χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες.

Όσον αφορά την κοινωνία, πιστεύω ότι οι ειδήσεις θα πρέπει να παρουσιάζονται με απλή αναφορά του θέματος και όχι με ανάλυση μέσω παραθύρων, όπως γίνεται μέχρι τώρα. Έτσι, οι νέοι θα έχουν την ευκαιρία να σχηματίσουν τις δικές τους απόψεις και δεν θα επηρεάζονται από τις απόψεις των ανθρώπων που βασίζονται στα προσωπικά τους συμφέροντα.

Θα πρέπει να αναφέρω ότι τη μεγαλύτερη ευθύνη την έχει η οικογένεια. Η τηλεόραση

επηρεάζει κατά πολύ την άποψη των νέων. Οι γονείς, λοιπόν, μαζί με τα παιδιά τους, θα πρέπει να επιβλέπουν τα προγράμματα που παρακολουθούν, μέσω της συζήτησης και όχι μέσω της επιβολής.

Τέλος, η πολιτεία θα πρέπει να αφιερώσει λίγες από τις διδακτικές ώρες των σχολείων σε ασχολίες ή προγράμματα, τα οποία θα βοηθούν στην ανάπτυξη και στην καλλιέργεια της κριτικής ικανότητας των μαθητών. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω του σχολιασμού προβλημάτων στην τάξη και οι μαθητές να εκφράσουν τις ιδέες τους και να προτείνουν λύσεις.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω πως για εμάς τους νέους η έλλειψη κριτικής ικανότητας μας καθιστά χειραγωγημένους και παθητικούς δέκτες, απέναντι σε οτιδήποτε μας περιβάλλει, εν αντιθέσει η καλλιέργειά της σχετίζεται με την ποιότητα ζωής που έχουμε σκεφτεί να ζήσουμε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κ. Θεοδωρακοπούλου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Ο οραματισμός του νέου δεν είναι ουτοπία, είναι δικαίωμα, είτε ο κύριος Μπαμπινιώτης χτες. Πώς, όμως, μπορεί να επιτευχθεί αυτό; Πώς γεννάται ο προβληματισμός; Μέσω πνευματικής καλλιέργειας. Είναι χρέος της παιδείας να γεννά νοήμονες πολίτες, ικανούς να αντιμετωπίσουν κριτικά τη ζωή και πολυδιάστατες προσωπικότητες, αντί δογματικών, αδιάλλακτων και αδαών. Ένας σίγουρος δρόμος είναι μέσω της τέχνης.

Υπάρχει στο σχολικό πρόγραμμα ένα μάθημα που μένει αναξιοποίητο, το μάθημα της λογοτεχνίας. Αν οι μαθητές και οι καθηγητές δεν αρκούσαν στο να επεξεργάζονται δομικά τα κείμενα και ο μαθητής ήταν ελεύθερος να πάρει πρωτοβουλίες, θα αναγκαζόταν να επιστρατεύσει τη φαντασία του, ώστε να κατανοήσει τους συμβολισμούς που κάνει ο ποιητής ή ο συγγραφέας και τα μηνύματα που προσδοκεί να περάσει στον αναγνώστη. Μέσω αυτής της διαδικασίας, όχι μόνο θα οξυνόταν η κριτική ικανότητά του, αλλά ταυτόχρονα θα διευρύνονταν οι πνευματικοί του ορίζοντες, γεγονός που συνεπάγεται το άνοιγμα σε νέες κοσμοθεωρίες και την αποδέσμευση από ταμπού και ρατσιστικές τάσεις.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Βέρρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΡΑΣ (Νομός Αχαΐας): Η κρίση που διέρχεται ο σύγχρονος πολιτισμός σε παγκόσμια κλίμακα, έχει οδηγήσει σε μία στροφή για ριζική αναμόρφωση του εκπαιδευτικού τομέα. Ειδικότερα, τίθεται το ζήτημα κατά πόσον η εκπαίδευση πρέπει να εξυπηρετεί τις ανάγκες της οικονομίας, υπονομεύοντας τις αλτρουιστικές γνώσεις και περιορίζοντας το ρόλο της στη

διαμόρφωση παραγωγικών ατόμων.

Μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, οι ποσοτικές αξιώσεις της ζωής εκτόπισαν τις ποιοτικές. Τα κράτη έριξαν όλο το βάρος στην παραγωγή και η οικονομία μετατράπηκε σε φετίχ. Αυτό είχε έντονη αντανάκλαση στην παιδεία, αφού οι κλασσικές σπουδές υποχώρησαν και τα πρωτεία άδραξαν οικονομίστικες αντιλήψεις για τη διαμόρφωση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Οι ανάγκες παραγωγής απαιτούν κυρίως ανθρώπους των έργων και όχι των λόγων ή του στοχασμού. Αναμφίβολα, όμως, είναι κατανοητό και αναγκαίο να λαμβάνονται υπόψη ορισμένα κριτήρια οικονομικής αποδοτικότητας για τη χάραξη μιας εκπαιδευτικής πολιτικής. Αυτό γιατί η οικονομία είναι η βάση κάθε πολιτικής. Δεν είναι, ωστόσο, το πρώτο αγαθό, αλλά είναι το κατάλληλο έδαφος, για να βλαστήσουν όλα τα άλλα αγαθά.

Μια παιδεία που δεν θα παραγνωρίζει τις ανάγκες της οικονομίας, θα δώσει τα κατάλληλα στελέχη που θα αξιοποιήσουν τις πλουτοπαραγωγικές πηγές μιας χώρας, θα αξιοποιήσουν ορθολογικά το έμπυχο και το άψυχο δυναμικό τους, θα την απαγκιστρώσουν από την οικονομική εξάρτηση, θα της προσφέρουν πολιτική αξιοπρέπεια, που είναι συνάρτηση της οικονομικής δύναμης. Κυρίως, όμως, μια εκσυγχρονισμένη και προσαρμοσμένη στις σύγχρονες ανάγκες παιδεία, θα επιτρέψει την κυκλοφορία νέων ιδεών οικονομικής ανάπτυξης. Είναι αναγκαίο, λοιπόν, τα κριτήρια οικονομικής αποδοτικότητας να ληφθούν υπόψη σε έναν ενδεχόμενο επαναπροσδιορισμό της εκπαιδευτικής πολιτικής. Δεν είναι, όμως, ούτε λογικό ούτε επιθυμητό τα κριτήρια αυτά να αποτελούν τον αποκλειστικό γνώμονα της χάραξής τους. Οι στόχοι της παιδείας είναι ευρύτεροι των στόχων της οικονομίας και η αποστολή της δεν είναι απλώς το να συμβάλλει στην παραγωγικότητα.

Σήμερα, χωρίς καμιά αμφιβολία, βρισκόμαστε σε μια εποχή αιχμής. Χρέος του κράτους είναι να διαμορφώσει ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα παραβλέπει την οικονομική αποδοτικότητα.

Παράλληλα, θα επιδιώκει τον εκπαιδευτικό ουμανισμό που θα έχει ως προοπτική τη δημιουργία ανθρώπινου κεφαλαίου. Σε μια εποχή που οι άνθρωποι έχουν πάψει να σκέφτονται, θέλουμε παιδεία που θα κάνει τους νέους ανέργους; Θέλουμε νέους με γνώσεις, αλλά και με γνώμη. Όχι ρομπότ που θα ξέρουν να παράγουν, χωρίς να ξέρουν τι είναι αυτά που παράγουν και πώς να τα χρησιμοποιούν. Και όμως, οι εκπαιδευτικές ανάγκες δεν είναι πρόβλημα των τεχνοκρατών, αλλά των παιδαγωγών. Οι τεχνοκράτες είναι μετρίως υπεύθυνοι για τις τιμαριθμικές αυξήσεις των προϊόντων, όχι για τις ψυχές. Πρέπει, λοιπόν, να κρατηθούν μακριά από τις ευαίσθητες ψυχές των εφήβων, αυτή τη στιγμή, οι οικονομικοί και καπιταλιστικοί ρήτορες.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Δημήτριος Ανδριόπουλος, από την Α΄ Αθηνών έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ (Α΄ Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί σύνεδροι, είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος, που μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω για την Παιδεία, θέμα το οποίο είναι καίριο σε κάθε σύγχρονη κοινωνία.

Συγκεκριμένα, θα ήθελα να προσεγγίσω πρακτικά θέματα που αφορούν στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, την οποία βιώνω τα τελευταία έξι χρόνια. Κατ' αρχάς, κρίνω πως τα σχολεία θα πρέπει να απαρτίζονται από καταρτισμένους καθηγητές, οι οποίοι θα είναι ειδικευμένοι σε συγκεκριμένα μαθήματα ο καθένας. Παράλληλα, θα πρέπει να υπάρχει συνεχής αξιολόγηση σε αυτούς τους καθηγητές. Επιπλέον και το προσωπικό ασφαλείας θα πρέπει να είναι καταρτισμένο, όπως και ο υπεύθυνος του κυλικείου, ώστε να εξασφαλιστεί η υγεία και η ασφάλεια των μαθητών.

Επίσης, θα ήθελα να σχολιάσω τις υποδομές των σχολείων, οι οποίες θα πρέπει σίγουρα να αναβαθμιστούν. Θα πρέπει να υπάρχουν αθλητικοί χώροι, όπως γήπεδα και γυμναστήρια και βιβλιοθήκες, οι οποίες θα πρέπει να είναι εξοπλισμένες, με μεγάλο εύρος βιβλίων, για πολλά θέματα και, συγκεκριμένα, για όλα τα μαθήματα που διδασκόμαστε στο γυμνάσιο και στο λύκειο. Οι τάξεις θα πρέπει να είναι εξοπλισμένες με οπτικοακουστικά μέσα, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ένα πιο ευχάριστο μάθημα, πιο κατανοητό και πιο εύληπτο για όλους τους μαθητές. Θα πρέπει γενικά να υπάρχει ένας εκσυγχρονισμός στην παρεχόμενη εκπαίδευση.

Στη συνέχεια, θα ήθελα να προσθέσω ότι θα πρέπει να υπάρχουν ειδικοί χώροι στάθμευσης για ποδήλατα, για όσους μαθητές χρησιμοποιούν ποδήλατα, ένα μέσο το οποίο θα πρέπει να ενθαρρυνθεί από το σχολείο, με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος.

Επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχει ένα ευέλικτο ωράριο, το οποίο θα παρέχει στους μαθητές χρόνο για ξεκούραση και για διάβασμα, έτσι ώστε οι μαθητές να περνούν λιγότερες ώρες στα φροντιστήρια, καθώς και εκμάθηση ξένων γλωσσών, που να διέπεται από οργάνωση και επαγγελματισμό.

Τέλος, ήθελα να προσθέσω ότι θα πρέπει να υπάρχουν παροχές, αλλά και διευκολύνσεις για τα άτομα που υπάγονται στην κατηγορία των Α.Μ.Ε.Α.

Για να γίνουν όλα αυτά, θα πρέπει να ισχύσουν δύο προϋποθέσεις. Πρώτον και κυριότερο, θα πρέπει να υπάρχει αύξηση της χρηματοδότησης της παιδείας και ένας επικοινωνιακός διάλογος μεταξύ των κρατικών φορέων, αλλά και των εκπροσώπων όλων των εκπαιδευτικών

βαθμίδων, καθώς και των ίδιων των μαθητών που είναι, άλλωστε και οι άμεσα ενδιαφερόμενοι.

Ελπίζω οι προτάσεις και οι θέσεις μου να αποτελέσουν προϊόν γόνιμου προβληματισμού σε όλους σας. Ευχαριστώ.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Γεώργιος Διβητάρης, από την Β΄ Αθηνών έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΒΗΤΑΡΗΣ (Β΄ Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, μέσα από αυτήν την τεράστια ευκαιρία που μου δίνεται, να βρίσκομαι εδώ στο κέντρο του Κοινοβουλευτισμού και της Δημοκρατίας, θα ήθελα να μοιραστώ με εσάς τις έντονες νεανικές μου ανησυχίες, σχετικά με τη συνεχή παρακμή του εκπαιδευτικού μας συστήματος και την εξετασιοκεντρική μορφή που αυτό τείνει να πάρει σήμερα. Όλοι οι μαθητές της Γ΄ λυκείου γινόμαστε καθημερινά δέκτες αυτής της κατάστασης που συνεχώς επιδεινώνεται, λόγω της αδυναμίας της Πολιτείας να δώσει ουσιαστικές λύσεις. Το σχολείο έχει πλέον μετατραπεί σε χώρο εκτόνωσης και αδιαφορίας των μαθητών, μετά από μια εξαντλητική μέρα διαβάσματος, όχι φυσικά για τις σχολικές απαιτήσεις, αλλά για τις απαιτήσεις που πηγάζουν από το χώρο της παραπαιδείας.

Αποτελεί αναμφισβήτητο γεγονός, πως με τη μορφή, που έχει λάβει το εκπαιδευτικό σύστημα σήμερα, όλα στο χώρο της παιδείας κινούνται στο ρυθμό των περίφημων Πανελλήνιων Εξετάσεων. Μαθητές, γονείς, καθηγητές, όλοι μοχθούν κυριολεκτικά για την επιτυχία των πρώτων στις εξετάσεις αυτές και τη μετέπειτα επαγγελματική τους σταδιοδρομία, μέσα από την ένταξή τους σε κάποιο Α.Ε.Ι. Το σχολείο, όμως, πού πραγματικά βρίσκεται μέσα σε όλα αυτά; Η ουσιώδης γνώση και μόρφωση, θα πρέπει να αναρωτηθούμε, είναι αυτό που πραγματικά θέλουμε και μας εκφράζει; Φαντάζομαι πως η απάντηση όλων θα ήταν ένα μεγαλοπρεπέστατο «όχι».

Χρήζει, λοιπόν, άμεσης ανάγκης το σχολείο να αποσυσχετιστεί εντελώς από το θεσμό των εξετάσεων αυτών, αφού η ενδεχόμενη κατάργησή τους πιθανότατα θα επιφέρει ριζικές αλλαγές στην ήδη σαθρή δομή του συστήματος. Θα μπορούσε το σχολείο να μετατραπεί σε κέντρο παιδείας για τους μαθητές, όπου θα προάγεται η γνώση και η μόρφωση και δεν θα θυσιάζονται στο βωμό κάποιων εξετάσεων.

Άλλωστε, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε και μια άλλη παράμετρο, που σχετίζεται με τις εξετάσεις αυτές και αναφέρεται στην ελεύθερη πρόσβαση όλων των υποψηφίων στις σχολές που αυτοί επιθυμούν. Γιατί να μην υιοθετήσει και το ελληνικό κράτος το δυτικό και αμερικανικό πρότυπο; Γιατί θα πρέπει η πολυετής προσπάθεια ενός μαθητή να κρίνεται, συνολικά, μέσα από κάποιας μορφής γραπτή εξέταση; Είναι αναφαίρετο το δικαίωμα όλων να ακολουθήσουν αυτό που πραγματικά

αγαπούν, με το οποίο θέλουν να ασχοληθούν επαγγελματικά και όχι αυτό που τους επιβάλλεται, λόγω της παρούσας κατάστασης. Τουλάχιστον, να μπορούν να έχουν το δικαίωμα της προσπάθειας και να κρίνεται το αποτέλεσμα αυτής μέσα από έναν ουσιαστικότερο τρόπο αξιολόγησης, ίσως μέσα από τις ίδιες τις σχολές. Πάντα, βέβαια, με αξιοκρατία και με αδιάβλητο τρόπο, καθώς, παρά τα πολυάριθμα προβλήματα αυτού του συστήματος, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι παραμένει, ίσως, ένας από τους ελάχιστους αδιάβλητους εν ενεργεία θεσμούς.

Τέλος, δε θα ήθελα να κλείσω το λόγο μου, κάνοντας χρήση κάποιων μεγαλεπήβολων διακηρύξεων, αλλά θα ήθελα, πραγματικά, να υπάρχουν ουσιώδεις λύσεις στα προβλήματα που τέθηκαν και μετουσίωση των λόγων αυτών σε έργα και όχι η απαξίωσή τους και η αδιαφορία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, στο σημείο αυτό θα κάνουμε ένα διάλειμμα περίπου 20 λεπτών και θα συνεχίσουμε με τον κατάλογο των εγγεγραμμένων.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Καραγατζής, από τον Νομό Ημαθίας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΓΑΤΖΗΣ (Νομός Ημαθίας): Θα ήθελα να ξεκινήσω την εισήγησή μου με ένα ερώτημα προς όλους, αν έχουν αντιληφθεί ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα που προκύπτει μέσα από αυτήν την εκπαιδευτική διαδικασία. Πολλοί Έφηβοι Βουλευτές έχουν ισχυριστεί - και άλλωστε είναι φανερό - ότι η έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής, τα κακογραμμένα πολλές φορές βιβλία και η επιμόρφωση των καθηγητών είναι προβλήματα, που σαφώς ταλανίζουν την ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Όμως, το σημαντικότερο θεωρώ ότι είναι οι κατευθυντήριες γραμμές που χαράσσει το σχολείο για τους νέους. Νομίζω ότι πρέπει να βρεθεί ένα στέρεο έρεισμα, πάνω στο οποίο θα μπορούν να δομηθούν όλες οι προσπάθειες που πρέπει να γίνουν για τη διευθέτηση του προβλήματος. Το εκπαιδευτικό σύστημα έχει δημιουργήσει μια λανθασμένη εικόνα. Το σχολείο έχει ενσταλάξει στους νέους την ιδέα ότι οι πανελλήνιες εξετάσεις είναι αυτοσκοπός για την εισαγωγή σε κάποιο πανεπιστημιακό τμήμα. Αυτό θέτει εμπόδια στους νέους να καλλιεργήσουν τις καταβολές τους.

Σημαντικό ρόλο σε αυτό παίζουν και οι γονείς, οι οποίοι λειτουργούν εγωιστικά, ήδη από το Δημοτικό, θα έλεγα. Δίνουν στα παιδιά τους μια εγωιστική εικόνα. Ένα παράδειγμα αποτελούν οι συζητήσεις γονέων που στρέφονται στο γεγονός ότι σε κάποια σχολεία οι καθηγητές είναι πιο μπροστά στα μαθήματα. Τελικά, προβάλλεται η χρησιμοθηρία της εκπαίδευσης και έτσι οι νέοι βρίσκουν τοίχους, πάνω στους οποίους συνθλίβονται τα όνειρά τους.

Πιστεύω ότι πρέπει να γίνει μια ριζική αλλαγή. Δεν πρέπει να μένουμε στις ιδεοληψίες του παρελθόντος. Πρέπει να γίνει μια στροφή και προς αυτήν την κατεύθυνση και σημαντικό ρόλο παίζει, κατά κύριο λόγο, η Πολιτεία. Θεωρώ ότι αυτή, ως υπερκείμενη εξουσία, μπορεί να αλλάξει αυτή την κατάσταση. Βέβαια, δεν πρέπει να εθελουφλούμε ως άτομα, πρέπει και εμείς να συμβάλλουμε σε αυτό, μέσω της παιδείας, που θα προσφέρει η Πολιτεία. Και αυτό γιατί όλα είναι θέμα παιδείας και από αυτήν εξαρτώνται όλα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πρέπει να σας ενημερώσω ότι όσοι από εσάς θέλετε θα μπορείτε να δευτερολογήσετε μέχρι τις 12.30, οπότε και θα αρχίσει η ψηφοφορία του συνόλου των προτάσεων.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Καραμπασακίδης, από την Β΄ Θεσσαλονίκης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΑΚΙΔΗΣ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Προσωπικά θα αναφερθώ στην εκπαιδευτική πραγματικότητα του σήμερα και συγκεκριμένα στις συνέπειές της πάνω στην πνευματική ανάπτυξη του νέου. Αυτές οι συνέπειες, πρέπει να πω ότι συνειδητά ή ασυνειδητά έχουν διεισδύσει στην ψυχοσύνθεση και στο χαρακτήρα μας.

Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα δεν ευνοεί την ανάπτυξη της πολύπλευρης και σφαιρικής προσωπικότητας, γεγονός που συντελεί στη δημιουργία κοινωνικά αμόρφωτων ατόμων, τα οποία, λόγω ελάχιστης πνευματικής καλλιέργειας, καταλήγουν ή έχουν, ήδη, καταλήξει, σε κάποιες περιπτώσεις, σε μηχανές αποστήθισης και χρησιμοθηρίας.

Συνεχίζοντας, η παιδεία, ως θεσμός, δε διέπει τον παιδαγωγικό χαρακτήρα του σχολείου, του οποίου βασικός σκοπός θεωρείται η δημιουργία κριτικά σκεπτόμενων ατόμων. Ατόμων που θα βγουν αύριο στην κοινωνία και θα καταστούν φορείς πολιτισμού, φορείς των ηθών και των πολιτιστικών στοιχείων της προηγούμενης γενιάς. Δυστυχώς, ο εκπαιδευτικός χαρακτήρας του σχολείου δε διαθέτει τέτοια προσέγγιση. Αντιθέτως, ευνοώντας την απομνημόνευση, δημιουργεί ένα ομοιογενές τύπο ανθρώπου, γεγονός που αλλοιώνει τη φυσική, μοναδική, πνευματική ιδιαιτερότητα.

Συνεπώς, με έμφαση σε αντικείμενα που έχουν πνευματικό, ηθικό και λογικό ενδιαφέρον, στα πλαίσια του σχολείου, είναι δυνατόν να επιτευχθεί ένα ευρύτερο εκπαιδευτικό αποτέλεσμα, με απόρροια τον εξευγενισμό του πνεύματος, την καλλιέργεια ευαισθησιών, την κατανόηση κοινωνικών εντάσεων και φαινομένων και, τέλος, την ανάπτυξη του ηθικοπνευματικού κοσμοπολιτισμού ως συνόλου.

Θεωρώ ότι είναι, επίσης, ευρέως, αποδεκτό ότι τα παιδιά δεν έχουν μάθει, στα πλαίσια του σχολείου, να εκφράζονται, καθώς αντιμετωπίζουν ο,τιδήποτε επιμορφωτικό και χρήσιμο ως στοιχείο καταναγκασμού. Αυτό οδηγεί στην αποστασιοποίηση του νέου από το καλλιτεχνικό του πνεύμα και, στη συνέχεια, στην απομόνωσή του από το κοινωνικό σύνολο, μέσα στο οποίο δεν μπορεί να ενταχθεί, καθώς, εξαιτίας της έλλειψης ουσιαστικής πνευματικής παιδείας, δεν μπορεί να κατανοήσει τις βαθύτερες λειτουργίες της ανθρώπινης κοινωνικής συμπεριφοράς και τους κανόνες διαπροσωπικών σχέσεων.

Με την άρνηση εκ μέρους των παιδιών της ανάγκης για έκφραση και πνευματική κατανόηση, χάνονται, αργά, αλλά σταθερά, ολοένα και περισσότερα θραύσματα του πολιτισμού μας στις σελίδες του παρελθόντος. Σε αυτό το σημείο, διαδραματίζει καταλυτικό ρόλο η πνευματική αφύπνιση. Με την καλλιτεχνική και πολιτισμική ωρίμανση του ανθρώπου, επέρχεται η κοινωνική ευαισθησία, η οποία οδηγεί σε ένα είδος συστήματος ευθύνης, απέναντι στον πολιτισμό.

Συνεπώς, με υπευθυνότητα για την διάδοση του πολιτισμού, αλλά και τη σημασία της, οι νέοι θα πρέπει να κατορθώσουν να γίνουν κοιτίδες διατήρησης και μετάδοσης της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και της συλλογικής κοινωνικής συνείδησης. Σας ευχαριστώ θερμά για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και εμείς κ. Καραμπατσακίδη. Πρέπει να σας ενημερώσω ότι, μόλις, ήρθε στην Αίθουσα μας ο Υφυπουργός Αθλητισμού, κ. Ιωάννης Ιωαννίδης. Κύριε Υφυπουργέ, καλωσορίσατε στην Επιτροπή μας. Μας τιμά η παρουσία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να ενημερώσω τους Έφηβους Βουλευτές ότι ο κ. Ιωαννίδης δεν είναι μόνο Υφυπουργός Αθλητισμού, είναι και Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να συμπληρώσω, για να μην μπερδεύουμε τα παιδιά, ότι αυτό δεν είναι απαραίτητη προϋπόθεση, γιατί μπορούν να γίνουν Υφυπουργοί και εξωκοινοβουλευτικοί.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Δαμάσκου Λυδία, από τη Β' Θεσσαλονίκης.

ΛΥΔΙΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, στη σημερινή εποχή έχουμε την παραδοξολογία της ύπαρξης πληθώρας εκπαιδευτικών, ενώ ελάχιστοι κατέχουν τις ιδιότητες του παιδαγωγού και του δασκάλου. Η πλειονότητά τους αδυνατεί, λοιπόν, να συμπεριφερθεί παιδαγωγικά ορθά σε μια τάξη εφήβων. Πριν, ωστόσο, προχωρήσω στην παρουσίαση των βασικών αιτιών και λύσεων του προβλήματος, θα ήθελα να εξάρω όσους εκπαιδευτικούς αξιοποιούν τον πλούτο των γνώσεών τους, επιστημονικών και παιδαγωγικών, αγωνιζόμενοι, καθημερινά, ενάντια στις δυσκολίες, εμπνέοντας, έτσι, τη νέα γενιά.

Για να επανέλθω, όμως, στο θέμα μου, βαθύτερη αιτία του προβλήματος της εκπαίδευσης είναι η γερασμένη νοοτροπία των λειτουργών, ανεξαρτήτως ηλικίας. Η σιγουριά του δημόσιου τομέα αδρανοποιεί τον εκπαιδευτικό και τον απομακρύνει από το «γηράσκω αεί διδασκόμενος», ενώ τον επαναπαύει στις γνώσεις που απέκτησε, κατά τη φοίτησή του, στο Πανεπιστήμιο. Έτσι, αυτοαναιρείται σταδιακά ο χαρακτηρισμός 21ος αιώνας, ως αιώνας της πληροφόρησης. Η αυθεντία του εκπαιδευτικού, επιπρόσθετα, πλήττει βαθιά την παιδεία, παρά τη βελτιώνει. Ιδιαίτερα, ως έφηβοι και νέοι, προτιμούμε να αποδεικνύεται και όχι να επιδεικνύεται το ταλέντο του εκπαιδευτικού.

Συμπέρασμα, η προκλητική προβολή του «καθηγητικού εγώ» εξοργίζει τον μαθητή, ενώ συντείνει στην απόρριψη τόσο του καθηγητή όσο και του συστήματος εν γένει. Ωστόσο, αυτά τα προβλήματα δεν είναι άλυτα. Η δια βίου μόρφωση, επί παραδείγματι, παρέχει ποιότητα στην εκπαίδευση, ενώ καλλιεργεί τις επιστημονικές και ψυχολογικές γνώσεις των καθηγητών. Η πιστοποίησή τους θα έχει και ένα χρηματικό ποσό, ως επιβράβευση, όμως και όχι ως αποκλειστικό κίνητρο. Με αυτόν τον τρόπο, αποφεύγεται και η εμπορευματοποίηση της παιδείας.

Σημαντική, επίσης, θα ήταν και η συμβολή της ανανέωσης των εγχειριδίων. Η γραφή τους θα πρέπει να υποβάλλει στον εκπαιδευτικό να γίνει ο άνθρωπος που θα κινητοποιήσει τη γνωστική διαδικασία, ενώ ο μαθητής θα δραστηριοποιηθεί κριτικά και ερευνητικά για το μάθημα. Κατά συνέπεια, η σχέση καθηγητή και μαθητή θα αμφιδρομιστεί και θα γίνει μια βαθύτερη σχέση γνώσης. Η στενότερη αυτή επαφή θα συνεπικουρήσει στη δημιουργία επιστημόνων με ανθρωποκεντρικό ενδιαφέρον.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη για κρατικές επιχορηγήσεις, για την επίτευξη των παραπάνω στόχων. Ίσως, μελλοντικά, να αποδειχθούν ορθές οι περικοπές των στρατιωτικών εξοπλισμών για χάρη της παιδείας. Ίσως, να επιτύχουμε, με αυτόν τον τρόπο, μια κοινωνία

ειρήνης. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

MARIA KOLLIA – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Χρυσανγή Γκιώκα, από τη Γερμανία.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΓΚΙΩΚΑ (Γερμανία): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αναρωτιέμαι : Τι παιδεία θέλουμε; Παιδεία που θα μορφώνει πολίτες δημιουργικούς, ελεύθερους, με κρίση, οράματα και θέληση για ένα καλύτερο κόσμο; Παιδεία που θα πολτοποιεί ανθρώπους, προκειμένου να υπηρετήσουμε ένα σύστημα, που, απλά, μας θέλει αμίλητους και ρυθμισμένους στο να τα δεχόμαστε όλα; Παιδεία στα χαρτιά, που, μέσα από ένα σύστημα εξετάσεων, θα παίρνεις μια θέση κάπου, κάπως και, εντάξει, αυτό ήταν;

Το σύστημα απέτυχε. Απέτυχε, όταν από την ηλικία των έξι έως δεκαοκτώ και άνω ετών, το μόνο που κάνεις είναι να τρέχεις και να μην φτάνεις στα φροντιστήρια και να βρίσκεσαι πάντα πάνω από ένα βιβλίο αμφιβόλου ποιότητας, τις περισσότερες φορές. Το ιδανικό σχολείο, για εμένα, είναι αυτό της Σουηδίας, στην οποία διαθέτουν το 9% του προϋπολογισμού τους για την παιδεία και εμείς, εδώ, στην Ελλάδα, διαθέτουμε μόνο το 3%. Φανταστείτε!!!

Είχα την ευκαιρία να δω, μέσα από ένα ρεπορτάζ, το εκπαιδευτικό σύστημα στη Σουηδία. Ειλικρινά, έμεινα άναυδη. Το σχολείο ήταν τεράστιο, πανέμορφο, με γυμναστήρια, κολυμβητήρια, βιβλιοθήκες, αίθουσα μουσικής, θεάτρου, εργαστήριο μουσικής, χημείας και, το σημαντικότερο, παντού υπήρχαν υπολογιστές, όχι, βέβαια, για παιχνίδι, αλλά για ουσιαστική γνώση, για εργασίες, για πληροφόρηση. Ειλικρινά, για εμένα αυτό το οποίο έβλεπα δεν ήταν απλά ένα σχολείο, αλλά ο παράδεισος της γνώσης. Δεν σας κρύβω, βέβαια, τη ντροπή, αλλά και τη θλίψη που ένιωσα, εκείνη τη στιγμή, για την υπάρχουσα κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος στην Ελλάδα.

Όλα αυτά, λοιπόν, τα λεω, για να δούμε τι γίνεται και λίγο παραέξω. Να ανοίξουμε τα μάτια μας, να διεκδικήσουμε αυτό που δικαιούμαστε. Το δικαίωμα στη γνώση, στη σωστή μόρφωση. Γιατί, λοιπόν, να είμαστε εμείς αυτοί, οι οποίοι να λέμε πάντα ναι στις καταλήψεις, για να χάσουμε μάθημα; Γιατί ασχολούμαστε με ανούσια πράγματα, ενώ μπορούμε να διεκδικήσουμε αυτό που δικαιούμαστε; Τη μόρφωση. Γιατί, αντί να γινόμαστε καλύτεροι, να προχωράμε μπροστά, να αναδεικνύουμε τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας, γινόμαστε ολοένα και χειρότεροι; Μπορεί να με θεωρήσετε λίγο υπερβολική. Δυστυχώς, όμως, έτσι έχουν τα πράγματα.

Με ενοχλεί, αφάνταστα, που γινόμαστε παθητικοί και παίρνουμε αυτό που μας πασάρουν μερικοί - μερικοί για καλό. Με ενοχλεί που είμαστε όλοι κλεισμένοι στα καβούκια μας και δεν γνωρίζουμε τι γίνεται παραέξω.

Δεν καταλαβαίνετε; Μετέχουμε στο παιχνίδι, που αυτοί θέλουν. Δεν ξέρω, αν μπορείτε να αντιληφθείτε όσα λεω. Το μόνο που μας νοιάζει είναι το πώς θα την «κάνουμε» από το σχολείο, ενώ την ίδια στιγμή είναι στο χέρι μας αυτό να το αλλάξουμε. Αυτό είναι το ιδανικό σχολείο για μένα, ένα σχολείο για το οποίο θα ενδιαφέρονται οι μαθητές καθώς και ο τρόπος που θα διεκδικήσουμε αυτό, που μας ανήκει. Δεν επιδιώκω να έχουμε πολυτελή κολυμβητήρια, γυμναστήρια κ.λπ. Από σας ζητώ τα στοιχειώδη, δηλαδή, καθηγητές που θα δουλεύουν και θα αξιολογούνται, κανονικό ωράριο, με μαθήματα που θα κεντρίζουν το ενδιαφέρον του μαθητή, εξετάσεις οι οποίες θα αναδεικνύουν επιδεξιότητες και κλίσεις των μαθητών. Ένα σχολείο, δηλαδή, το οποίο θα δίνει τα πρώτα εφόδια, για να σταθεί στην κοινωνία, ως έντιμος και αξιοπρεπής πολίτης, ο κάθε μαθητής. Επενδύστε λοιπόν, στην παιδεία. Ας μην ξεχνάμε ότι στήριγμα της ζωής είναι η παιδεία, που είναι ο καθρέφτης της αυριανής κοινωνίας. Δεν αξίζει, λοιπόν, να κάνετε κάτι γι' αυτό ;

Ίσως κάποιιοι με θεωρήσετε ονειροπαρμένη, αυτό ακριβώς όμως, είναι που λείπει από το εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδος, ότι κάθε όνειρο το γκρεμίζει και μας κάνει να μην ονειρευόμαστε και επιπλέον, να θεωρούμε γελοίο κάθε όνειρο για αλλαγή. Αυτή είναι η εκπαίδευσή μας και αυτό με ενοχλεί. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ και εμείς. Το λόγο έχει η κυρία Δήμητρα – Κλαίρη Γιαννίρη από τη Χίο.

ΔΗΜΗΤΡΑ – ΚΛΑΙΡΗ ΓΙΑΝΝΙΡΗ (Νομός Χίου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι βουλευτές, δράπτοντας την ευκαιρία που μας δόθηκε να εκφραστούμε ελεύθερα, ξεφεύγοντας από στερεότυπα και καλούπια, θα επιθυμούσα ν' αναφερθώ σε ένα θέμα, που αφορά την παιδεία. Ωστόσο, η απουσία του από το σημερινό σχολείο μας έχει κάνει να το ξεχάσουμε. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την πλήρη απουσία της τέχνης από το σχολείο, αν και η χώρα μας υπήρξε στο παρελθόν κοιτίδα του πολιτισμού.

Μοναδικός στόχος του σχολείου αποτελεί η τεχνοκρατική εκπαίδευση, η στείρα αποστήθιση κενών γνώσεων και κατασκευή ανθρώπων - μηχανών, που θα επανδρώσουν το εργοστάσιο της κοινωνίας μας. Άπειρες γνώσεις από καθηγητές κουρασμένους προς μαθητές αγανακτισμένους, που αποζητούν κάτι παραπάνω. Ατελείωτες ώρες ανάμεσα στους τέσσερις τοίχους της τάξης και η σκέψη μας να πετάει έξω από αυτήν, μακριά από τα στενά όρια και τις κλειστές πόρτες. Στο σχολικό πρόγραμμα δε χωράνε μαθήματα, όπως η ζωγραφική, η μουσική και η ιστορία της τέχνης, τα οποία θεωρούνται περιττά και απορρίπτονται. Όμως, πρέπει επιτέλους να γίνουν ισότιμα με τα

υπόλοιπα μαθήματα. Η ένταξη της τέχνης στο σχολείο αποτελεί αδήριτη ανάγκη, αφού είναι πηγή προβληματισμών, εμπλουτίζει τον συναισθηματικό μας κόσμο και καλλιεργεί τις ανθρωπιστικές αξίες.

Είναι απαραίτητη η δημιουργία καλλιτεχνικών σχολείων με εργαστήρια μουσικής, ζωγραφικής και εξειδικευμένους καθηγητές. Παράλληλα, πρέπει να αυξηθούν οι ώρες διδασκαλίας των μαθημάτων θεατρικής αγωγής, παραδοσιακής μουσικής και χορού. Ακόμα, ιδιαίτερα θετική θα ήταν η σύσταση καλλιτεχνικών ομάδων, οι οποίες θα παίρνουν μέρος σε σχολικούς καλλιτεχνικούς αγώνες και πολιτιστικές εκδηλώσεις, δίνοντας μια διαφορετική νότα στη σχολική καθημερινότητα. Ωστόσο, θα πρέπει να υπάρξουν και κάποιες προϋποθέσεις για να συμβεί αυτό. Τα καλλιτεχνικά σχολεία θα πρέπει να προσφέρουν δωρεάν παιδεία, ενώ το Κράτος οφείλει να γίνει αρωγός αυτής της προσπάθειας, δίνοντας επιχορηγήσεις. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα πρέπει να βοηθήσει στην αποκατάσταση της σχέσης τέχνης - σχολείου. Τέλος, στο σχολείο δεν πρέπει να ξεετάζονται τα καλλιτεχνικά μαθήματα, αφού είναι αντικείμενο, το οποίο δεν επιδέχεται κανενός είδους εξέταση.

Είμαστε νέοι και χρειαζόμαστε αυτές τις ενασχολήσεις, οι οποίες θα καλλιεργήσουν τη φαντασία, την αισθητική, θα μας μάθουν να αξιοποιούμε τα ερεθίσματα που δεχόμαστε από το περιβάλλον δημιουργικά και θα μας αποτραβήξουν από την άγνοια. Θα μας μάθουν να κατανοούμε την αξία ενός πίνακα ζωγραφικής για να πάψουμε να τον θεωρούμε απλά χρώματα πάνω σ' ένα κομμάτι χαρτί. Θα γίνουμε ικανοί να συνειδητοποιήσουμε όλη την ομορφιά που κρύβεται γύρω μας και έτσι, στη συνέχεια, ίσως μπορέσουμε και εμείς, με τη σειρά μας, να ομορφύνουμε λίγο τον κόσμο μας. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα μπορούσαμε όλοι οι μεγαλύτεροι να κάνουμε πάρα πολλά σχόλια γι' αυτά, που ακούμε σήμερα. Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι τα ακούμε, με πολύ ενδιαφέρον και συγκίνηση, αγαπητοί Έφηβοι συνάδελφοι. Από τον Κανονισμό δεν επιτρέπεται να τοποθετηθούμε στις δικές σας απόψεις. Αυτά που καταθέτετε εσείς, ως εισηγήσεις και ως προβληματισμούς, θα περάσουν οπωσδήποτε στα πρακτικά, θα μοιραστούν στους συναδέλφους Βουλευτές και σε σας και, όπως είπε πριν και η κυρία Σουλβάνα Ράπτη, θα πάρουμε πάρα πολλές ιδέες και προβληματισμούς που πιστεύω ότι θα βοηθήσουν και εμάς. Το λόγο έχει η κυρία Φεβρωνία Ιωαννίδου από το Κιλκίς.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, στις μέρες μας, πολλοί είναι αυτοί, που διαμαρτύρονται για την ποιότητα και τον τρόπο λειτουργίας της παιδείας στην Ελλάδα. Ακόμα περισσότεροι είναι εκείνοι που ρίχνουν ευθύνες στους πολιτικούς

και στην Κυβέρνηση. Μαθητές και καθηγητές δείχνουν να αντιμετωπίζουν, καθημερινά, προβλήματα, τα οποία καθιστούν δύσκολη τη μάθηση.

Άθλια σχολικά κτίρια, έλλειψη εργαστηρίων και αμφιθεάτρων, αφιλόξενοι χώροι, εξαντλητικό ωράριο, ελάχιστη θέρμανση, εξοπλισμός υποτυπώδης και παλιός αποτελούν μερικά από τα προβλήματα που ταλανίζουν τους μαθητές, με αποτέλεσμα να πιέζονται και να αγχώνονται. Επιπλέον, το σχολείο λειτουργεί ως προπαρασκευαστική μηχανή για το πανεπιστήμιο, χάνοντας, έτσι, τον αρχικό του στόχο. Οι μαθητές, δηλαδή εμείς, εξαιτίας των προβλημάτων που υπάρχουν στα σχολεία, εξαιτίας του παρορμητισμού και του νεαρού της ηλικίας μας, αντιδρούμε έντονα και επαναστατικά, καθώς βλέπουμε ότι περνούν τα χρόνια, χωρίς να συμβαίνει καμία αλλαγή στην εκπαίδευση. Έτσι, τα τελευταία χρόνια, έχουμε επιλέξει, ως τρόπο διαμαρτυρίας και εξωτερίκευσης των παραπόνων μας, τις καταλήψεις. Στόχος των καταλήψεων είναι να εισακουστούν τα προβλήματά μας. Όμως, με μια πιο προσεκτική ματιά, μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε ότι η κατάληψη δεν είναι λύση, γιατί οξύνει τα πνεύματα, προκαλεί έντονες αντιδράσεις και, σε κάποιες περιπτώσεις, επιδεινώνει την κατάσταση, καθώς οι μαθητές δεν παρακολουθούν την ύλη που πρέπει. Οι ευθύνες για την κατάπτωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος βαρύνουν όλους μας. Πρώτα – πρώτα, βασικοί υπεύθυνοι - οι οποίοι αν και υπόσχονται πολλά, πράττουν λίγα - είναι οι πολιτικοί, τα Κόμματα και η Κυβέρνηση. Χρησιμοποιούν πολλές φορές την παιδεία, ως πρόσχημα, για λόγους ψηφοθηρικούς ή για να βρίσκονται στην επικαιρότητα. Ακόμη, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης απαξιώνουν το σύστημα, κάνοντας ανούσια κριτική, χωρίς να προτείνουν ουσιαστικές λύσεις, καταδεικνύουν τα αρνητικά και αποκρύπτουν τα θετικά, θυσιάζοντας έτσι την ειλικρίνεια, την αλήθεια και την ποιότητα στο βωμό της τηλεθέασης. Οι καθηγητές αντιμετωπίζουν το λειτούργημα ως επάγγελμα και το βλέπουν μονοδιάστατα, καθώς αγωνίζονται για την αύξηση των μισθών τους και όχι για την αναβάθμιση του σχολείου. Τέλος, οι μαθητές – δηλαδή εμείς – πολλές φορές δεν σεβόμαστε το σχολείο και δεν αξιοποιούμε σωστά τον εξοπλισμό που μας παρέχει το Κράτος, καταστρέφοντας τη δημόσια περιουσία. Φαίνεται ότι βαδίζουμε σε ένα δρόμο, χωρίς επιστροφή και ότι φτάσαμε στο τέλμα. Η κρίση, η οποία ταλανίζει τη σύγχρονη κοινωνία, αντικατοπτρίζεται και στο χώρο του σχολείου, που αποτελεί ζωντανό της κύτταρο.

Η αρχή πρέπει να γίνει με ένα ουσιαστικό διάλογο, ανάμεσα σε όλους τους ενδιαφερόμενους, που στόχο θα έχει την επίλυση του προβλήματος. Οι πολιτικοί θα πρέπει, με ειλικρίνεια, να σκύψουν στο πρόβλημα και όχι μόνο να προτείνουν λύσεις, αλλά και να τις υλοποιήσουν. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης θα πρέπει να επιβραβεύουν τα σχολεία, να προβάλουν την ουσιαστική

δουλειά και την ποιότητα. Οι καθηγητές οφείλουν να καλλιεργούν πνευματικά τους μαθητές, να είναι καταρτισμένοι, να προωθούν τις ουσιαστικές γνώσεις και να ενδιαφέρονται για τα προβλήματά τους. Με τη σειρά μας, εμείς οι μαθητές, πρέπει να ενεργοποιηθούμε, γιατί το σχολείο είναι δική μας περιουσία. Μπορούμε, μέσω επιστολών, συναυλιών, συζητήσεων, κινητοποιήσεων, στις οποίες θα πρωτανεύει η λογική, μέσω θεατρικών έργων με ουσιαστικά μηνύματα, να κάνουμε τα προβλήματά μας να εισακουστούν προς τα έξω.

Το σχολείο οφείλει να προτρέπει τους μαθητές να καλλιεργηθούν πνευματικά, έτσι ώστε, όχι μόνο να γίνουν καλύτεροι άνθρωποι, αλλά και αργότερα ενεργοί πολίτες. Όπως έλεγε και ο Πλάτωνας, «όταν αναθρέφεις σωστά τους νέους, τότε σίγουρα τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η κοινωνία είναι λιγότερα». Κλείνοντας, θέλω να πω ότι είναι σίγουρο πως πρέπει να δραστηριοποιηθούμε όλοι, για να πετύχουμε τη δημιουργία του ιδανικού σχολείου. Μόνο όταν οι μαθητές ξυπνούν ευδιάθετοι και διανύουν τη διαδρομή για το σχολείο με χαμογελαστά πρόσωπα, τότε θα έχουμε πετύχει το στόχο μας. Σας ευχαριστώ.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Κατόγλου από τη Χαλκιδική.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΤΟΓΛΟΥ (Νομός Χαλκιδικής): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, φίλτατοι Βουλευτές, στόχος της σημερινής ομιλίας είναι να αναφερθώ στην ανάγκη ουσιαστικής στήριξης του προγράμματος της ενισχυτικής διδασκαλίας, μιας και όπως φαίνεται ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει έχει υποτιμηθεί σημαντικά. Φυσικά, οι λόγοι, που το συγκεκριμένο πρόγραμμα αντιμετωπίζεται με τέτοιο τρόπο, είναι πολλοί και αφορούν κυρίως τον τρόπο λειτουργίας του.

Αρχικά, η ενισχυτική διδασκαλία δεν ξεκινά ταυτόχρονα με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, αλλά απαιτείται διάστημα ενός τουλάχιστον μήνα, προκειμένου να λάβουν τέλος οι διαδικασίες προετοιμασίας και να αρχίσει η λειτουργία του προγράμματος. Σημαντικό ρόλο, επίσης, διαδραματίζει και η νοοτροπία, τόσο των καθηγητών όσο και των μαθητών, που διακατέχονται από το αίσθημα του «ωχαδελφισμού». Από τη μια, οι μαθητές δεν ενδιαφέρονται για την άρτια λειτουργία του προγράμματος, καθώς το ρόλο του έχουν αναλάβει τα ιδιωτικά φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης, όπως, επίσης, και τα ιδιαίτερα μαθήματα στο σπίτι. Οι καθηγητές, από την άλλη, δεν έχουν αντιληφθεί το σκοπό του συγκεκριμένου προγράμματος, αλλά το αντιμετωπίζουν ως ευκαιρία για την παροχή πρόσθετων μορίων, η οποία θα εξασφαλίσει και τη μονιμοποίησή τους.

Πληγή στο πρόγραμμα, παράλληλα, αποτελεί και η ενίσχυση της παραπαιδείας, μέσα από το χώρο του σχολείου. Αρκεί να αναφερθεί ότι όλοι σχεδόν οι καθηγητές εργάζονται το πρωί στο

σχολείο και το απόγευμα παραδίδουν ιδιαίτερα μαθήματα, διότι μπορούν να αυξήσουν, έτσι, σημαντικά τις μηνιαίες αποδοχές τους. Καθίσταται, επομένως, σαφές ότι το πρόγραμμα της ενισχυτικής διδασκαλίας βάλλεται από πολλές μεριές. Γι' αυτό κρίνεται επιτακτικό το αίτημα της λήψης εφαρμόσιμων μέτρων, τα οποία και θα επιτρέψουν την εύρυθμη λειτουργία του, προκειμένου να ανταποκριθεί στο ρόλο του.

Προτείνω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, την ενίσχυση του προγράμματος με περισσότερες διδακτικές ώρες, που θα παρέχουν τη δυνατότητα στους καθηγητές να προσαρμόσουν το μάθημά τους στις ανάγκες των μαθητών. Παράλληλα, θα δίνεται η ευκαιρία και στους μαθητές να παρακολουθούν δωρεάν τα μαθήματα και έτσι θα βελτιώσουν τις επιδόσεις τους. Πέρα από αυτά, όμως, η Πολιτεία οφείλει να αυξήσει τις δαπάνες της για την παιδεία, κάτι που θα επιφέρει και την αύξηση του κόστους της διδακτικής ώρας, στο πλαίσιο του προγράμματος της ενισχυτικής διδασκαλίας. Έτσι, και ο ζήλος των καθηγητών θα είναι ανάλογος.

Δεν θα πρέπει, όμως, να παραλειφθεί ότι επιβάλλεται από την ισχύουσα πραγματικότητα η λήψη αυστηρών μέτρων κατά των διορισμένων καθηγητών, οι οποίοι παραδίδουν ιδιαίτερα μαθήματα. Με αυτόν τον τρόπο, υπονομεύουν την προσπάθεια που καταβάλλεται, από πλευράς Πολιτείας, για παροχή δημόσιας δωρεάν παιδείας. Παράλληλα, κρίνεται αδήριτη η ανάγκη ενημέρωσης όλων των φορέων, γονέων, καθηγητών και μαθητών, προκειμένου να κατανοήσουν την αξία του προγράμματος και να αποβάλουν τη νοοτροπία των ιδιαίτερων μαθημάτων, που αποτελεί πληγή του προγράμματος.

Η ενισχυτική διδασκαλία, λοιπόν, είναι ένα πρόγραμμα που μπορεί να λειτουργήσει, όταν πληρούνται όλες προϋποθέσεις. Γι' αυτό, αν πραγματικά επιθυμούμε την εύρυθμη λειτουργία του, οφείλουμε να στηλιτεύουμε οποιαδήποτε απόπειρα υπονόμεισής της. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δανάη Αλευρομαγείρου, από τη Β' Αθηνών.

ΔΑΝΑΗ ΑΛΕΥΡΟΜΑΓΕΙΡΟΥ (Β' Αθηνών): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές, το ερώτημα που θέτω είναι: Σπουδές στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό; Έχω γνωρίσει πολλά παιδιά που αντιμετωπίζουν το δίλημμα σε ποια χώρα να σπουδάσουν, μετά τη φοίτησή τους στο λύκειο. Και όμως, είναι κωμικοτραγικό να ζούμε στον εικοστό πρώτο αιώνα και το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα να θεωρείται ανίκανο να αντεπεξέλθει στις ταχύτατες αλλαγές, σε όλους τους τομείς. Έτσι, λοιπόν, η ελληνική εκπαίδευση οδηγήθηκε σε αδυναμία αντίστοιχης προσαρμογής των αλλαγών

αυτών, με αποτέλεσμα μια μερική αποτυχία ως προς την εκπλήρωση των αναγκών παραγωγής και των απαιτούμενων ειδικών γνώσεων.

Ας επανέλθουμε, όμως, στο κεντρικό ζήτημα: Υπάρχει διαφορά αν σπουδάσω στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό; Οι παράμετροι, σε αυτές τις περιπτώσεις, είναι τα προγράμματα σπουδών, το κόστος και η αναγνώριση του πτυχίου, όχι μόνο από το κράτος, αλλά περισσότερο την αγορά εργασίας. Ας μην ξεχνάμε ότι η χώρα μας μπορεί να αρνηθεί την αναγνώριση πτυχίων και από πανεπιστήμια όπως το Harvard ή το MIT, επειδή δεν υπάρχει στη χώρα μας αντίστοιχο πτυχίο. Είναι αυτό λογικό;

Ανάμεσα στα θετικά του να κάνει κάποιος σπουδές στην Ελλάδα είναι οι αρκετές επιλογές στα προγράμματα σπουδών. Επίσης, στη χώρα μας, εκτός από τα εκατοντάδες προπτυχιακά και μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών που προσφέρονται, υπάρχουν και πολλά ακόμη προγράμματα, που προσφέρονται από ξένα πανεπιστήμια, σε συνεργασία με ελληνικούς φορείς. Επιπροσθέτως, υπάρχει δυνατότητα παράλληλης εργασίας και σπουδών, καθώς και το μειωμένο κόστος, σε σύγκριση με το εξωτερικό, κυρίως αν κατοικούμε στο σπίτι με την οικογένεια. Τα θετικά του να σπουδάσει κανείς στο εξωτερικό, λειτουργούν και ως αρνητικά αν σπουδάσει κανείς στην Ελλάδα. Ανάμεσα σε όλα είναι οι πολλές επιλογές προγραμμάτων. Π.χ. στη μεγάλη Βρετανία υπάρχουν περισσότερα από 23.000 μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Η επαφή με ξένους καθηγητές, όχι από την πλευρά επιπέδου φυσικά, αλλά κουλτούρας και νοοτροπίας. Η επαφή με νέες εμπειρίες στο επίπεδο ανθρώπων και ζωής, καλύτερη γνώση της ξένης γλώσσας και δημιουργία νέων επαφών, καθώς και ανεξαρτησία, αφού αναγκαστικά δεν μένεις με την οικογένεια, αποτελούν παράγοντες στο να επιθυμεί κάποιος να σπουδάσει στο εξωτερικό.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Γ. Σιούφας)

Ακόμα, όμως ένα στοιχείο αυτής της παρατήρησης είναι ότι ανάλογα με το επίπεδο, το όνομα του πανεπιστημίου μπορεί να αποτελέσει κριτήριο πρόσληψης για πολυεθνικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα.

Γνωρίζετε ότι υπάρχουν περισσότερα από 600 μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών που προσφέρονται από τα ελληνικά Α.Ε.Ι.; Στη Μεγάλη Βρετανία υπάρχουν περισσότερα από 23.000 προγράμματα σπουδών. Στην Ελλάδα υπάρχουν 250 μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών, από Κέντρα που αντιπροσωπεύουν, κυρίως, πανεπιστήμια της Αμερικής και της Μεγάλης Βρετανίας. Είναι γεγονός ότι 65.000 Έλληνες σπουδάζουν στο εξωτερικό, δαπανώντας κάθε χρόνο ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Το ίδιο ποσό δαπανούν κάθε χρόνο οι ελληνικές οικογένειες και σε

εξωσχολικά μαθήματα. Ο αριθμός των Ελλήνων φοιτητών του εξωτερικού έχει διπλασιαστεί την τελευταία δεκαπενταετία. Το πιο σημαντικό, ίσως, ζήτημα για τους Έλληνες είναι αυτό της αναγνώρισης των τίτλων σπουδών. Μεγάλο ποσοστό Ελλήνων φοιτητών, που ενδιαφέρονται για την αναγνώριση πτυχίου, θεωρεί ότι είναι το σημαντικότερο στοιχείο επιλογής, μαζί με την αναγνώριση των τίτλων, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Ίσως, το πιο σημαντικό αποτέλεσμα της έρευνας, είναι το γεγονός ότι για τους Έλληνες υποψηφίους, δεν ήταν σημαντικό μόνο το ακαδημαϊκό επίπεδο ενός πανεπιστημίου, για να το επιλέξουν, αλλά και το κοινωνικοπολιτικό περιβάλημα ενός ακαδημαϊκού οργανισμού. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχουμε την τιμή να παρακολουθεί τη συνεδρίαση της Επιτροπής, ο αξιότιμος Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κ. Δημήτριος Γ. Σιούφας. Επίσης, παρίσταται ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, κ. Νικόλαος Στεφάνου. Πριν από λίγο εισήλθε στην αίθουσα και παρακολουθεί τη συνεδρίαση ο Γενικός Γραμματέας Νέας Γενιάς, κ. Παντελής Σκλιάς και βέβαια ο καθηγητής, κ. Χρυσός, ο οποίος είναι Γραμματέας του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία και έχει και την εποπτεία της εφαρμογής του προγράμματος της Βουλής των Εφήβων.

Κύριε Πρόεδρε, θα θέλαμε να σας ακούσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εδώ βρίσκομαι για να ακούσω και όχι για να μιλήσω.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νεκτάριος Καπράλος από το Νομό Αττικής.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΠΡΑΛΟΣ (Ν. Αττικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Αρχίζοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στον αθλητισμό, ως μια γενικότερη έννοια, καθώς και στον παραγκωνισμό του από το σχολικό σύστημα, εκφράζοντας και τις σχετικές απόψεις και προτάσεις μου.

Τι είναι, όμως, ο αθλητισμός; Θα έλεγα πως είναι ζωή, υγεία και ένας από τους καλύτερους τρόπους διασκέδασης και ψυχαγωγίας. Το πιστεύω αυτό, έχοντας ως δεδομένα τα πλεονεκτήματά του: Άθληση, ευεξία, διασκέδαση, ψυχαγωγία, βελτίωση των διανοητικών και ψυχικών ικανοτήτων. Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι έλεγαν «νους υγιής εν σώματι υγιεί», φράση, η οποία αντικατοπτρίζει πλήρως την άποψή τους για την αναγκαιότητα ενός ωραίου και υγιούς σώματος, σε συνδυασμό με τη βελτίωση των μειονεκτικών ψυχικών ικανοτήτων. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που στην αρχαία Ελλάδα τα Ελληνόπουλα διδάσκονταν ως πρωτεύον μάθημα τη μουσική και τη γυμναστική.

Δυστυχώς, όμως, σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια, σήμερα δεν δίνεται από το κρατικό σύστημα η πρέπουσα σημασία στο κομμάτι του αθλητισμού. Αυτό γίνεται, λανθασμένα, κατά την άποψή μου, λόγω των προτεραιοτήτων που έχει θέσει το Υπουργείο Παιδείας, όσον αφορά στον τρόπο εκπαίδευσης. Θεωρεί περισσότερο υποχρεωτική τη διδασκαλία των μαθημάτων κατεύθυνσης και ειδικότητας για επαγγελματικό ή γενικό λύκειο, αντίστοιχα, αυξάνοντας τις συγκεκριμένες ώρες διδασκαλίας και μειώνοντας τις αντίστοιχες της γυμναστικής ή της μουσικής.

Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία μονοτονίας και κούρασης των μαθητών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα του παραγκωνισμού του αθλητισμού, τόσο από το σχολικό σύστημα, όσο και από τη ζωή μας, γενικότερα, είναι πως οι υπάρχουσες αθλητικές εγκαταστάσεις είναι ελάχιστες και όχι πολύ εύκολα προσβάσιμες, καθώς, για να μπορέσεις να τις χρησιμοποιήσεις, χρειάζεσαι πολλά χρήματα. Αυτό, βέβαια, διαιρεί τα παιδιά σε εκείνα που επιθυμούν να αθληθούν και έχουν την οικονομική δυνατότητα και σε εκείνα που θέλουν, αλλά δεν μπορούν.

Επίσης, θεωρώ πως το συγκεκριμένο πρόβλημα, μέρα με την ημέρα διογκώνεται, λόγω και της μη πληροφόρησης των παιδιών για την αναγκαιότητα της άθλησης. Με μεγάλη μου λύπη, όμως, διαπιστώνω ότι το πρόβλημα που υπάρχει, αναφορικά με την παιδεία, είναι πολύ μεγαλύτερο και δεν αφορά μόνο σε εκείνο του αθλητισμού. Πιστεύω πως η βελτίωση της παιδείας αποτελεί την πρώτη προτεραιότητα της Κυβέρνησης. Όλοι γνωρίζουμε ότι το επίπεδο εκπαίδευσης βρίσκεται σε πολύ υψηλά επίπεδα, με αποτέλεσμα τη στροφή των μαθητών, αλλά και των γονέων σε άλλες λύσεις, όπως φροντιστήρια, ιδιαίτερα, επιπρόσθετη διδασκαλία και διάφορους άλλους τρόπους, με τους οποίους ευελπιστούν να πετύχουν τους στόχους τους. Επιπρόσθετη διδασκαλία, βέβαια, σημαίνει επιπλέον χρήματα και πολύ λιγότερος ελεύθερος χρόνος. Άρα, καταργείται ο λανθασμένος όρος «δωρεάν εκπαίδευση», καθώς μόνο δωρεάν δεν είναι.

Έχω τη γνώμη πως υπεύθυνο για τη συγκεκριμένη κατάσταση είναι το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο θα μπορούσε να βελτιώσει το επίπεδο εκπαίδευσης, διορίζοντας εκπαιδευτικούς νέους σε ηλικία, με όρεξη για διδασκαλία και μετάδοση γνώσεων, οι οποίοι πρώτα απ' όλα θα έπρεπε να είναι παιδαγωγοί και στη συνέχεια εκπαιδευτικοί και οι οποίοι θα έχουν την ικανότητα να εμπνέουν συναισθήματα, όπως αγάπη και σεβασμός προς τους μαθητές τους.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι οι σχολικές εγκαταστάσεις, που, σε ορισμένες περιοχές, μπορεί να χαρακτηριστούν ως τριτοκοσμικές, όπως στα Άνω Λιόσια και πιο συγκεκριμένα στο σχολείο που φοιτώ. Οι εγκαταστάσεις του είναι από τις χειρότερες. Είναι αλήθεια - πιστέψτε το - πως οι αίθουσες στις οποίες κάνουμε μάθημα είναι κοντέινερ -- ναι, καλά ακούσατε, κοντέινερ -- και αυτό από μόνο

του δημιουργεί πολλά προβλήματα, όπως στενότητα χώρου, άσχημο περιβάλλον, άσχημες αναμνήσεις. Τα προβλήματα, όμως, δεν είναι μόνο αυτά. Επιπλέον, δεν υπάρχει επαρκής θέρμανση και όταν βρέχει, στάζει σε πολλά σημεία εντός της αίθουσας, ενώ τις ζεστές ημέρες, η κατάσταση γίνεται ανυπόφορη, λόγω της υπερθέρμανσης των κοντέινερ. Ακόμη, υπάρχουν και αίθουσες, οι οποίες είναι κολλημένες μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να ακούγεται πεντακάθαρα και ο παραμικρός θόρυβος που δημιουργείται εντός της άλλης τάξης, δηλαδή, ανύπαρκτη ηχομόνωση. Αυτό, βέβαια, δυσκολεύει σε πολύ μεγάλο βαθμό τη συγκέντρωση μας και, ως εκ τούτου, την απόδοσή μας.

Επειδή, όμως, ως άτομο, μπορώ να χαρακτηριστώ αισιόδοξος, πιστεύω πως υπάρχουν τρόποι, οι οποίοι, σε περίπτωση που εφαρμοστούν, θα δώσουν λύσεις στα προαναφερθέντα προβλήματα. Πιο συγκεκριμένα, θεωρώ ότι πρέπει να δημιουργηθούν πολύ περισσότεροι αθλητικοί χώροι, τόσο στην περιοχή στην οποία ζω, όσο και σε όλη την Ελλάδα, για τη σωματική και ψυχική εκτόνωση των παιδιών, αλλά και ανθρώπων όλων των ηλικιών.

Όσον αφορά στο «πονεμένο» θέμα των σχολικών εγκαταστάσεων, χωρίς να θέλω να προκαλέσω πανικό, η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη και μόνο σε περίπτωση που γίνει μια πραγματικά σοβαρή προσπάθεια και υπάρξει αλλαγή νοοτροπίας, τόσο της Κυβέρνησης, όσο και των Ελλήνων, μπορεί να αντιστραφεί το κλίμα και να υπάρξει πραγματική και ουσιαστική βελτίωση, ακόμη και εξάλειψη των συγκεκριμένων καταστάσεων.

Κλείνοντας, εύχομαι, στο εγγύς μέλλον, να μη χρειαστεί να εκφραστώ με τόσο σκληρά λόγια για το σύστημα, το οποίο επικρατεί στην Ελλάδα και να υπάρξει η λεγόμενη αλλαγή νοοτροπίας της Κυβέρνησης, η οποία γίνεται, μέσω της γνώσης, γιατί θεωρώ ότι αυτό είναι το πρόβλημα. Ελπίζω να εισακουστούν οι απόψεις μου και να προβληματιστούν οι αρμόδιοι, ώστε να λάβουν μέτρα, όχι μόνο για τη βελτίωση του αθλητισμού και ειδικά στο χώρο των σχολείων, ώστε να έχουμε μια νεολαία, που να ασχολείται πολύ περισσότερο με τον αθλητισμό, παρά με οποιοδήποτε άλλου είδους κακές ενασχολήσεις, αλλά και με όλα τα μεγάλα προβλήματα της παιδείας. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής, Νικολέτα Ζαχαρία, από την Κύπρο έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΖΑΧΑΡΙΑ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, καταρχάς, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μας δίνετε, σε εμάς τους Κύπριους Έφηβους Βουλευτές, να εκφράσουμε τις γνώμες

μας και τις απόψεις μας στο Πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων.

Την ώρα που το νησί μας αντιμετωπίζει κρίσιμα εθνικά θέματα, το κέντρο της προσοχής, συχνά πυκνά, μετατοπίζεται σε όσα άθλια συμβαίνουν, μέσα και έξω από τα γήπεδα. Τα έκτροπα, που έγιναν σχεδόν κανόνας, διασύρουν το ποδόσφαιρο, προκαλούν τον κυπριακό λαό, ευτελίζουν το δημόσιο βίο. Η συντριπτική πλειοψηφία των νέων αποδοκιμάζει απερίφραστα τέτοια φαινόμενα. Ο άγριος ξυλοδαρμός φιλάθλου από δεκάδες μεμονωμένους οπαδούς, το λούσιμο με βενζίνη νεαρού ατόμου, γυρίζουν το ποδόσφαιρο πολλά χρόνια πίσω.

Ο νέος πολίτης καταδικάζει τις επεισοδιακές διαδηλώσεις, τον αναρχισμό, την τρομοκρατία, τις συμμορίες, το χουλιγκανισμό και όλα τα γεγονότα βίας στην καθημερινή ειδησεογραφία. Το ποδόσφαιρο είναι άθλημα πλατειών μαζών και δημόσιου ενδιαφέροντος. Δεν μπορεί να αφήνεται στη διάθεση οποιουδήποτε για εκτόνωση, προσωπική προβολή, επίδειξη δύναμης ή πολιτική επιρροή. Ο νέος, λοιπόν, απαιτεί εξυγίανση και αποτελεσματική αντιμετώπιση της κατάστασης, με κατάλληλα μέτρα, που πρέπει να παρθούν για την πάταξη της βίας.

Ένας νέος και γενικά ένας φίλαθλος, δεν μπορεί να φοβάται, για να μην έχει την οποιαδήποτε παραβατική συμπεριφορά. Δεν χρειάζεται να τον αναστέλλει η οποιαδήποτε κάμερα, αλλά η στοιχειώδης παιδεία που διαθέτει. Το ίδιο το σύστημα του αθλητισμού πρέπει να αναβαθμιστεί ουσιαστικά και να αξίζει. Πρέπει όλος ο κόσμος και ειδικά οι νέοι, που τον παρακολουθούν, να είναι μια μάζα φιλάθλων, με τη βασική έννοια της λέξης που θα βρίσκονται στο γήπεδο όχι καθισμένοι στα κάγκελα της εξέδρας, με την πλάτη γυρισμένη στο γήπεδο, φωνάζοντας υβριστικά συνθήματα και μη χάνοντας ευκαιρία να διαπληκτιστούν με τον αντίπαλο φίλαθλο.

Αυτές οι συμπεριφορές έχουν διώξει τον κόσμο που ενδιαφέρεται πραγματικά για τον αθλητισμό από τα γήπεδα και οι λιγοστοί που έχουν μείνει, είναι θέμα χρόνου να εγκαταλείψουν και αυτοί τις εξέδρες. Όπως προαναφέρθηκα, η παραβατική συμπεριφορά κάθε φιλάθλου οφείλεται στην έλλειψη παιδείας του. Εξετάζοντας τη λέξη «παιδεία», της δίνουμε ξεχωριστό νόημα από τη λέξη «μόρφωση». Τέλος, πρέπει να πειστούμε ότι το οποιοδήποτε αθλητικό θέαμα είναι μια μορφή γιορτής, ψυχαγωγίας και γόνιμης αθλητικής συζήτησης, χωρίς φανατισμούς και στενότητα σκέψης. Μόνο έτσι μια οικογένεια θα γυρίσει στην εξέδρα και ο αθλητισμός θα πάρει ξανά τη θέση που πρέπει να έχει στην κοινωνία. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν μπορώ να έχω πολύ χρόνο για να

είμαι μαζί σας, αλλά ένα από εσάς τα παιδιά, αν θέλει μπορεί, να με ρωτήσει κάτι.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής, Παρασκευή Κουτβάλα, από το Νομό Φωκίδος έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΤΒΑΛΑ (Νομός Φωκίδος): Θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Γιατί αυτή η χώρα, η οποία τόσα χρόνια προσπαθεί, αλλά δεν βλέπουμε αποτελέσματα στην παιδεία, δεν κάνει κάτι για τις τέχνες, γιατί η τέχνη μας βοηθάει, εξαγνίζει την ψυχή και είναι το πιο βασικό μέσο παιδείας. Γιατί στην επαρχία, λοιπόν, δεν γίνονται κάποιες προσπάθειες, ώστε η τέχνη να βρίσκεται πιο κοντά στους νέους; Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Να συνεχίσετε όλοι σας να μιλάτε με αυτόν τον τρόπο που μίλησε η συμμαθήτριά σας. Δε βρίσκομαι εδώ, για να δώσω την απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα το οποίο έκανε. Θα είναι σε λίγο εδώ εκπρόσωποι από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας - ήδη υπάρχουν αυτή την ώρα - για να απαντήσουν στο ερώτημα που έκανε η συμμαθήτριά σας.

Θα πω δύο σκέψεις. «Παιδεία και Πολιτισμός» οφείλουν να είναι οι ατμομηχανές αυτής της χώρας, για χίλιους λόγους. Τους καταλαβαίνετε και δεν χρειάζεται να τους εξηγήσω περισσότερο. Αναμφίβολα, πρέπει να γίνουν πολλά και γρήγορα. Η επένδυση που γίνεται στην παιδεία και τον πολιτισμό και η αποκέντρωσή τους στην ελληνική περιφέρεια, είναι αναμφίβολα κάτι που όλοι το θέλουμε. Μέλη της Κυβέρνησης που θα είναι σε λίγο εδώ, θα σας δώσουν και σε αυτό το θέμα την απάντηση, αν υπάρχει απάντηση.

Εκείνο στο οποίο θέλω να καταλήξω, για τη χώρα μας, η οποία τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, από όλες τις κυβερνήσεις που μεσολάβησαν, με όλες τις αδυναμίες, τις ελλείψεις και τα λάθη, είναι ότι έχουμε καταφέρει η πατρίδα μας να είναι μια από τις 25 πιο προοδευμένες χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί από την αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Συνεχίζουμε με τις δευτερολογίες των συναδέλφων Εφήβων – Βουλευτών. Η Έφηβος Βουλευτής, Δουλαππή Ειρήνη από την Α΄ Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΛΑΠΤΣΗ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, αξιότιμη κυρία Πρόεδρος. Καταρχάς, θα ήθελα να πω ότι χαίρομαι ιδιαίτερα γι' αυτή την ξεχωριστή ευκαιρία που μου δόθηκε. Χάρη σε αυτή μπορώ να εκφράσω τις απόψεις μου, αλλά και τη δυσαρέσκεια

μου, σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι νέοι στα σχολεία. Θα ήθελα λοιπόν, να αρχίσω, κάνοντας αναφορά στο δικό μου θέμα εργασίας, το οποίο είναι το εκπαιδευτικό σύστημα, που είχε ως κύριους εκπροσώπους του τους εκπαιδευτικούς, οι περισσότεροι από τους οποίους επέλεξαν αυτό το επάγγελμα, χωρίς να έχουν επίγνωση του τι σημαίνει να είσαι εκπαιδευτικός. Από την πλευρά των μαθητών, ο εκπαιδευτικός είναι ένας άνθρωπος που διάλεξε αυτή τη δουλειά, γιατί του αρέσει να συνεργάζεται με τα παιδιά, να τους περνάει κάποια μαθήματα ανθρωπιάς και κάποια μαθήματα σημαντικά, ιδανικά, καθώς και ένα ποσοστό της γνώσης του. Είναι γεγονός ότι υπάρχουν τέτοιοι καθηγητές και είναι άξιοι αντιπρόσωποι του επαγγέλματός τους και είμαι υπερήφανη που υπήρξα μαθήτριά τους. Από την άλλη πλευρά, όμως, υπάρχουν εκπαιδευτικοί που αντιμετωπίζουν τους μαθητές ως άτομα κατώτερης νοημοσύνης, χωρίς να δείχνουν σεβασμό ή τη στοιχειώδη ανθρωπιά – όταν και όπου χρειάζεται.

Γι' αυτό προτείνω να εφαρμοστεί συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, όχι μόνο ως προς τις γνώσεις τους, αλλά και ως προς την παιδαγωγική τους κατάρτιση. Επίσης, μία αποδοτική λύση, θα ήταν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές να παρακολουθούν ειδικά σεμινάρια, για να αποκτούν γνώσεις ψυχολογίας, χρήσιμες για τις επαφές και τη συμπεριφορά προς τους μαθητές. Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι ένα πολύ σημαντικό μάθημα κινδυνεύει να εξαλειφθεί: Το μάθημα του Σ.Ε.Π., το οποίο βοηθάει τους νέους να προσανατολιστούν επαγγελματικά και να βάλουν στόχους, προκειμένου να καταφέρουν στη ζωή τους να ασχοληθούν με το επάγγελμα που τους ενδιαφέρει. Οι περισσότεροι έφηβοι επισημαίνουν τη μεγάλη σημασία του Σ.Ε.Π. στην επιτυχημένη επιλογή επαγγέλματος, εντούτοις το χαρακτηρίζουν ιδιαίτερα επαρκές. Επομένως, θα ευνοούσε η ύπαρξη καταρτισμένων καθηγητών, οι οποίοι, με ειδικά διαγνωστικά κριτήρια, θα ήταν σε θέση να γνωρίζουν την κλήση του κάθε μαθητή. Επίσης, να οργανωθούν και να υλοποιηθούν οι επισκέψεις των μαθητών - στο πλαίσιο του Σ.Ε.Π. - σε διάφορους εργασιακούς χώρους, ώστε να ενημερωθούν καλύτερα για την επιλογή του μελλοντικού τους επαγγέλματος.

Από όλα τα παραπάνω, γίνεται φανερό ότι η ανάγκη αναδιάρθρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος είναι άμεση και επιτακτική. Είναι στο χέρι όλων μας να προσπαθήσουμε για το καλύτερο, γιατί η Παιδεία είναι ζήτημα καθολικό και μας αφορά όλους. Αυτές ήταν λίγες μόνο από τις σκέψεις και τις παρατηρήσεις που θα ήθελα να κάνω πάνω στο θέμα της εκπαίδευσης, αφού, λόγω έλλειψης χρόνου, δεν μου επιτρέπεται να επεκταθώ περισσότερο. Ελπίζω τουλάχιστον, από εδώ και στο εξής, να δοθεί η απαιτούμενη σοβαρότητα στο θέμα της εκπαίδευσης, που ταλανίζει τη σημερινή κοινωνία. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε και εμείς. Ο Έφηβος Βουλευτής, Κικερίδης Δημήτριος – Ραφαήλ, από την Α΄ Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ - ΡΑΦΑΗΛ ΚΙΚΕΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Καταρχήν, καλησπέρα. Δεν θα μιλήσω για κάτι συγκεκριμένο, απλά θα θέσω ένα ερώτημα στην αίθουσα. Ακούστηκε αρκετές φορές η φράση «δημόσια δωρεάν παιδεία». Παρατηρώ μία εμμονή, σχετικά με αυτό. Μήπως, τελικά, εμείς είμαστε αυτοί που προιόνιζουμε το κλαδί, πάνω στο οποίο καθόμαστε; Μήπως φοβόμαστε το άγνωστο;

Αναφέρθηκε πριν το εκπαιδευτικό σύστημα της Σουηδίας. Δεν υπήρχε σωστή εστίαση, όμως. Ποια είναι η ουσιαστική διαφορά μας με το εκπαιδευτικό σύστημα της Σουηδίας; Η δική μας είναι «δημόσια δωρεάν» και εκείνη είναι «ιδιωτική». Μήπως η λύση είναι αυτή; Δηλαδή, η πλήρης ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης; Αυτό, βέβαια, σε συνδυασμό με τις υποτροφίες ανάλογα με τις επιδόσεις των μαθητών - ή αν θέλετε και τις επιχορηγήσεις σε αυτούς - ώστε να μην επιβαρύνεται ο ίδιος ο μαθητής, γιατί θα προσδώσει και τον ανταγωνισμό – που σαφώς θα βελτιώσει την ποιότητα της εκπαίδευσης, αλλά και μόνο θετικές συνέπειες θα έχει. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ο Έφηβος Βουλευτής, Διβητάρης Γεώργιος, από την Β΄ Αθηνών έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΒΗΤΑΡΗΣ (Β΄ Αθηνών): Θα ήθελα να ρωτήσω και τους εκλεγμένους αντιπροσώπους που βρίσκονται στην αίθουσα και – γενικότερα – τα παιδιά: Ως πότε θα παρακολουθούμε, μη μπορώντας να κάνουμε κάτι, τη διακίνηση πακτωλού εκατομμυρίων, κρυφά στο δημόσιο βίο και ποτέ δεν θα μπορέσουμε να δούμε κάποιο μικρό ποσοστό - αυτών των χρημάτων - να δίνεται στο χώρο της Παιδείας, η οποία πραγματικά «νοσεύει» και τα έχει μεγάλη ανάγκη; Αυτή είναι η ερώτησή μου και ελπίζω να βρω κάποια απάντηση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε.

Η Έφηβος Βουλευτής, Κουτβάλα Παρασκευή, από το Νομό Φωκίδας έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΤΒΑΛΑ (Νομός Φωκίδας): Θα ήθελα να σχολιάσω το θέμα που έθιξε, προηγουμένως, ο συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής, σχετικά με τη δημόσια Παιδεία. Πιστεύω πως η δημόσια Παιδεία είναι – αν μη τι άλλο – το πιο χρήσιμο πράγμα. Πώς θα μπορούσαν να γίνουν ιδιωτικά όλα αυτά τα σχολεία, από τη στιγμή που υπάρχει τόση φτώχεια στον κόσμο; Πώς θα μπορούσαν τόσοι άνθρωποι - που εργάζονται και μοχθούν καθημερινά, για να βγάλουν το ψωμί τους, για να ζήσουν, για τις πιο σημαντικές ανάγκες που έχουν - να δώσουν τόσα χρήματα για

ιδιωτική παιδεία; Ήδη, με τα φροντιστήρια, έχει ιδιωτικοποιηθεί κατά το ήμισυ η Παιδεία μας. Πόσο δυσκολότερη θα ήταν η θέση μας, σε περίπτωση που θα έπρεπε να πληρώνουμε κατά την ολότητά της – παιδείας – τα δίδακτρα μας; Είναι πολύ δύσκολη η θέση μας και βρισκόμαστε σε μία χώρα - την Ελλάδα - η οποία είναι αρκετά αναπτυγμένη, όμως τα χρήματα που διαθέτει ο μέσος όρος των πολιτών δεν είναι επαρκή για να πληρωθούν δίδακτρα τόσο μεγάλα, όσο χρειάζονται τα ιδιωτικά σχολεία για την εκπαίδευση. Πιστεύω πως η καλύτερη λύση θα ήταν η χώρα να διαθέσει περισσότερα χρήματα για τη δημόσια εκπαίδευση, την οποία δεν θα έπρεπε να παραγκωνίζουμε. Γιατί έτσι μπορούμε να πάμε μπροστά και όχι βλέποντας πώς θα πληρώσουμε. Γιατί να μην αξιοποιήσουμε αυτά που μπορεί να μας προσφέρει το κράτος; Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς.

Η Έφηβος Βουλευτής, Κλεισάρη Χριστίνα από το νομό Βοιωτίας έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΛΕΙΣΑΡΗ (Νομός Βοιωτίας): Και εγώ θα ήθελα να σχολιάσω την άποψή σας, για το θέμα της ιδιωτικοποίησης. Δεν είμαι της άποψης – και συμφωνώ με την Παρασκευή – ότι υπάρχουν για όλους τους ανθρώπους ίδιες ευκαιρίες. Υπάρχουν παιδιά που προσπαθούν να παρακολουθήσουν τα προγράμματα του σχολείου και να ωφεληθούν από αυτά. Βέβαια, όλοι μας στην κοινωνία, έχουμε μάθει «αυτό που πληρώνουμε, αυτό να σεβόμαστε». Αλλά ίσως αυτό να μην προκύπτει από εμάς και μόνο, αλλά από την όλη διαδικασία και το όλο σύστημα – κι ας μην κοροϊδευόμαστε – υπάρχουν και καθηγητές στα σχολεία, που πραγματικά δεν ενδιαφέρονται, υπάρχουν και άλλοι που κάνουν κανονικό μάθημα. Προσωπικά, υπάρχουν μαθήματα στα οποία δεν κάνω φροντιστήριο, γιατί όσα χρειάζομαι να πάρω, τα παίρνω από το σχολείο.

Επίσης, για το θέμα της ενισχυτικής διδασκαλίας. Σε ορισμένες περιοχές και ορισμένα σχολεία αργεί πάρα πολύ να αρχίσει και τα παιδιά δυσκολεύονται – εμείς ξεκινάμε φροντιστήριο από το καλοκαίρι και η ενισχυτική ξεκινάει από Οκτώβρη-Νοέμβρη. Ποιος θα προλάβει να διαβάσει και να καλύψει όλη αυτή την ύλη που απαιτείται στις πανελλήνιες και τις σχολικές εξετάσεις μας; Οπότε, καλό θα ήταν, να δούμε και εμείς, προς τα πού γέρνει η ζυγαριά, μήπως φταίμε και εμείς, γιατί το πρόβλημα δεν είναι πάντα όλων των υπολοίπων. Για να ωφεληθούμε όλοι, όμως, καλό θα ήταν το σύστημα να μετατραπεί και όχι να γίνει ιδιωτικό. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ο Έφηβος Βουλευτής, Καργατζής Αντώνιος, από το νομό Ημαθίας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΓΑΤΖΗΣ (Νομός Ημαθίας): Θα συμφωνήσω με την άποψη του συμμαθητή από τη Θεσσαλονίκη, γιατί πιστεύω, πλέον, ότι βρισκόμαστε σε μία «νέα τροχιά». Εφόσον

βρισκόμαστε στην Ε.Ε., επιτάσσεται μία «νέα πραγματικότητα». Τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια είναι μία παγιωμένη κατάσταση στο εξωτερικό και πιστεύω ότι αυτό είναι ένα βήμα μπροστά. Επίσης, θεωρώ ότι δεν είναι σκόπιμο να αναφερόμαστε σε εκπαιδευτικά συστήματα άλλων χωρών, γιατί άλλα επιτάσσει η ελληνική πραγματικότητα. Εφόσον δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες μας, δεν μπορούν και να γίνουν πραγματικότητα. Ας είμαστε και λίγο πραγματιστές. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Η Έφηβος Βουλευτής, Θεοδωρακοπούλου Κατερίνα, από το Νομό Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Κατά την προσωπική μας άποψη, το θέμα είναι καθαρά ηθικό. Δηλαδή, ποιος είναι ο πεπαιδευμένος, ο καλλιεργημένος άνθρωπος; Έχουμε αναρωτηθεί; Είναι αυτό κάτι που μπορεί να γίνει εμπορευματικό προϊόν – είτε έμμεσα με τη δωρεάν παιδεία είτε άμεσα με την ιδιωτική παιδεία;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής, Αβούρη Άννα, από το Νομό Ζακύνθου, έχει το λόγο.

ANNA ΑΒΟΥΡΗ (Νομός Ζακύνθου): Μιλάμε ακόμη για την ιδιωτικοποίηση. Πιστεύω ότι θα πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν όχι μόνο τα πανεπιστήμια, αλλά όλη η εκπαίδευση στην Ελλάδα.

Οι περισσότεροι καταφεύγουμε στην παραπαιδεία. Για ποιο λόγο αυτά τα χρήματα να μην τα δίνουμε σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο, ώστε να έχουμε και εμείς περισσότερο ελεύθερο χρόνο να ασχοληθούμε με πράγματα, που μας ενδιαφέρουν;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής, Κουφιώτη Ιωάννα, από την Α΄ Αθηνών, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΥΦΙΩΤΗ (Α΄ Αθηνών): Τα πάντα σε αυτή τη χώρα γίνονται στο γόνατο. Αυτό που ζητάμε είναι να σκύψουν «οι σοφοί» αυτού του τόπου πάνω από τα προβλήματά μας και να αλλάξει η νοοτροπία. Τα φροντιστήρια έχουν γονατίσει την ελληνική οικογένεια και αυτό σχετίζεται άμεσα με την υπογεννητικότητα, κάτι που δεν έχει αναφερθεί, διότι ο νέος άνθρωπος σκέφτεται ότι δεν θα κάνει παιδιά, γιατί δεν έχει να τα σπουδάσει. Κάθε σπίτι έχει γίνει ένα μικρό φροντιστήριο. Ειδικά για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, τα χρήματα για τα ιδιαίτερα ξεκινούν από 50 και φτάνουν στα 100 €, την ώρα. Εξαιτίας αυτού, έχει ανοίξει πολύ η ψαλίδα μεταξύ πλουσίων και φτωχών, με αποτέλεσμα να εντείνονται οι κοινωνικές ανισότητες.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Κατόγλου Παναγιώτης, από το Νομό Χαλκιδικής, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΤΟΓΛΟΥ (Νομός Χαλκιδικής): Όσον αφορά την ιδιωτικοποίηση των

σχολείων και των πανεπιστημίων, διαφωνώ, καθώς πιστεύω ότι δεν είναι η λύση στο πρόβλημα, εφόσον όλοι γνωρίζουμε ότι οι περισσότεροι μαθητές των ιδιωτικών σχολείων κάνουν και ιδιαίτερα μαθήματα. Άρα, είναι μια ουτοπία και πιστεύω ότι η μόνη λύση στο πρόβλημα είναι να αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία σε ένα αξιοπρεπές ποσό, έτσι ώστε να μπορέσουμε και εμείς να ονειρευτούμε αυτό που ονειρεύονται οι Ευρωπαίοι συμμαθητές μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής, Γιαννίρη Δήμητρα-Κλαίρη, από το Νομό Χίου, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ-ΚΛΑΙΡΗ ΓΙΑΝΝΙΡΗ (Νομός Χίου): Εν έτει 2008, δεν δικαιολογείται από την πλευρά της Πολιτείας να δίδει τόσο μεγάλο ποσό σε στρατιωτικές δαπάνες, σε σχέση με την Παιδεία. Όμως, δεν πρέπει να τα ρίχνουμε όλα στο κράτος και να ακολουθούμε αυτιστική συμπεριφορά. Πρέπει να ψάξουμε τα αίτια και σε εμάς τους ίδιους. Μπορούμε είτε λόγω ανασφάλειας είτε λόγω της εμμονής του κοινωνικού περίγυρου στο στόχο, να περάσουμε σε ένα πανεπιστήμιο. Με τη στάση και τη συμπεριφορά μας, όμως, προωθούμε την παραπαιδεία, ενώ υπάρχουν θεσμοί, όπως η ενισχυτική διδασκαλία, που σε κάποια μέρη, όπως στο νησί μου τουλάχιστον, λειτουργούν πολύ καλά και έχουν αποτελέσματα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής, Καρανικόλα Αικατερίνη, από το Νομό Ευβοίας, έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ (Νομός Ευβοίας): Η μόρφωση είναι αναφαίρετο ανθρώπινο δικαίωμα, άρα το κράτος οφείλει να την παρέχει. Δεν τίθεται θέμα ιδιωτικοποίησης, διότι άνθρωποι με κάποια καλή οικονομική επιφάνεια, σαφώς το θεωρούν εύκολη λύση. Όμως, αυτό δεν θα ευνοήσει όλα τα κοινωνικά στρώματα. Με το να χωρίζουμε τους ανθρώπους ανάλογα με το εισόδημά τους, δεν τίθεται θέμα ίσων ευκαιριών, κάτι που δεν εναρμονίζεται με τη δημοκρατία. Το Κράτος μόνο πρέπει να φροντίζει για τη δημόσια Παιδεία. Η εύκολη λύση δεν είναι πάντα η σωστή.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Λιάτης Θεοφάνης, από το Νομό Αττικής, έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΛΙΑΤΗΣ (Νομός Αττικής): Η πικρή αλήθεια είναι ότι η Παιδεία στις μέρες μας, στα ιδιωτικά σχολεία και στα φροντιστήρια, είναι καλύτερη, παρόλο που είμαι μαθητής σε δημόσιο σχολείο. Η ιδιωτικοποίηση δεν συνάδει με τις αρχές της δημοκρατίας. Η δημοκρατία προσφέρει δωρεάν παιδεία σε όλους. Χρειάζεται καλύτερη νοοτροπία από το Υπουργείο, ώστε να υπάρξει καλύτερη εκπαίδευση και από τους καθηγητές και από τους μαθητές.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής,

Δροσάκης Ιωάννης, από το Νομό Δωδεκανήσου, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΑΚΗΣ (Νομός Δωδεκανήσου): Στο 1ο Γενικό Λύκειο Καλύμνου, όπου φοιτώ, ένα από τα σημαντικότερα λύκεια στο Νομό Δωδεκανήσου, πέρυσι το τμήμα μου, το Β1, έκανε μάθημα στο χημείο του σχολείου, διότι δεν υπήρχαν αίθουσες, ανά τρεις ή τέσσερις σε κάθε θρανίο και προσπαθούσαμε να κάνουμε μάθημα. Αυτό είναι μια γενικευμένη κατάσταση. Όταν θέλουμε να μιλάμε για σωστή παιδεία, πρώτα πρέπει να τη στεγάσουμε και μετά να περάσουμε σε όλα τα υπόλοιπα. Επειδή τα χρήματα που προορίζονται για τα φροντιστήρια, περνάνε από τα χέρια μου πρώτα, κάθε μήνα, με λύπη μου, λεω ότι το ποσό αυτό είναι πάνω από 700 €. Το ερώτημα είναι αν θα πρέπει να κάνουμε τη δημόσια Παιδεία ιδιωτική ή την ιδιωτική, δημόσια.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Αντωνόπουλος Χαράλαμπος, από το Νομό Ηλείας, έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Ηλείας): Ασχοληθήκαμε περισσότερο με τις ευθύνες του Υπουργείου, με τις ευθύνες των Βουλευτών, αλλά κανείς δεν ασχολήθηκε με τις δικές μας ευθύνες. Δηλαδή, μια αλλαγή νοοτροπίας από εμάς. Σίγουρα υπάρχουν καθηγητές που έχουν τη διάθεση να κάνουν μάθημα, αλλά και αυτοί, όταν συναντούν μια απαξίωση από εμάς, είναι προφανές ότι κάποια στιγμή θα βαρεθούν. Επομένως, έχουμε τη δυνατότητα, σαν παιδιά, να καταφέρουμε τα πάντα. Μπορούμε να αναγκάσουμε και τους υπόλοιπους καθηγητές να κάνουν μάθημα, με την προσπάθεια και το ενδιαφέρον το δικό μας. Πιστεύω ότι αν αυτές τις 15 περίπου ώρες που κάποιος κάνει φροντιστήριο, τις κάναμε λιγότερες και αφιερώναμε δέκα ώρες περισσότερες στο διάβασμα, ίσως να είχαμε το ίδιο αποτέλεσμα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής, Δαμάσου Λυδία, από τη Β΄ Θεσσαλονίκης, έχει το λόγο.

ΛΥΔΙΑ ΔΑΜΑΣΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Πιστεύω ότι η Παιδεία δεν πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί και ο λόγος γι' αυτή την άποψη είναι κυρίως ηθικός. Πρέπει να υπάρξει πιο δημοκρατική παιδεία, μέσα στην οποία δεν θα κυριαρχεί ο φανατισμός, ο υπέρμετρος συνδικαλισμός ή, πολλές φορές, η άκριτη η υιοθέτηση απόψεων τόσο από μαθητές όσο και από εκπαιδευτικούς, έτσι ώστε να βελτιωθεί μόνο του το σχολείο και να γίνει πιο δημοκρατικό και καλύτερο για όλους τους μαθητές.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής, Ανδριόπουλος Δημήτριος, από την Α΄ Αθηνών, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ (Α΄ Αθηνών): Θα ήθελα να σχολιάσω αυτό που ανέφερε ο

έφηβος Βουλευτής από το Νομό Ηλείας. Σίγουρα υπάρχουν καθηγητές, οι οποίοι και έχουν όρεξη να διδάξουν και έχουν τις απαραίτητες γνώσεις και κάνουν και πολύ σωστή δουλειά. Παρόλα αυτά, έτσι όπως είναι το τωρινό σύστημα, οι απαιτήσεις των Πανελλήνιων είναι διαφορετικές. Δηλαδή, ένας καθηγητής μπορεί να έχει γνώσεις και να θέλει να πει ωραία πράγματα στα παιδιά που θα τους είναι χρήσιμα σε όλη την υπόλοιπη ζωή τους. Παρόλα αυτά το ύψος και γενικότερα έτσι όπως είναι οργανωμένο το σύστημα οι ίδιες οι Πανελλήνιες δεν αφήνουν χώρο για κάτι τέτοιο.

Γι' αυτό πιστεύω ότι δεν μπορούμε να κατηγορούμε τα φροντιστήρια, διότι αυτά κάνουν ακριβώς αυτό το οποίο είναι απαραίτητο, δηλαδή να παρέχουν τις απαραίτητες γνώσεις στο μαθητή για να περάσει στο Πανεπιστήμιο, έτσι όπως είναι τα πράγματα. Σίγουρα είναι πολλές οι δαπάνες για τους γονείς και σίγουρα χάνονται πολλές ώρες, αλλά εάν προσέχουμε περισσότερο στο σχολείο. Αυτό δεν μπορεί, όμως, να έχει τα κατάλληλα αποτελέσματα και δεν μπορεί να ωφελήσει τους μαθητές. Εγώ κρίνω ότι οι μαθητές πρέπει να προσέχουν περισσότερο και να αφοσιώνονται στο σχολείο, εφόσον είναι δημόσια δωρεάν η εκπαίδευση, η οποία μας παρέχεται. Απλά, σίγουρα με τα σημερινά δεδομένα, είναι απαραίτητα και τα φροντιστήρια. Ο θεσμός της ενισχυτικής διδασκαλίας που αναφέρθηκε δυστυχώς μπορεί να λειτουργεί σε κάποιες περιοχές, αλλά σίγουρα υπολειτουργεί στην πλειοψηφία των περιοχών. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν μπορεί να στηρίξει όλη αυτή την προσπάθεια.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, κυρία Γκανή Σάρα της Β' Αθηνών.

ΣΑΡΑ ΓΚΑΝΗ (Β' Αθηνών): Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα, το οποίο θίχθηκε από πολλούς, δηλαδή, αυτό της εισαγωγής στα ΤΕΙ και ΑΕΙ. Πολλοί προτείνουν να αποδεσμευτεί το σύστημα εξετάσεων από το Λύκειο και να τεθεί στα Πανεπιστήμια, έτσι ώστε να γλιτώσουμε από τις Πανελλήνιες Εξετάσεις, η οποία πραγματικά είναι μια ψυχοφθόρα διαδικασία, για εμάς τους μαθητές, αλλά έχει και οικονομική επιβάρυνση για την οικογένεια. Επιτρέψτε μου να εκφράσω τις αμφιβολίες μου, εάν αυτό αποτελεί μια λύση, γιατί δεν μπορούμε να παίρνουμε το πρόβλημα από την Γ' Λυκείου και να το μεταφέρουμε αργότερα, διότι τελικά το ξανασυναντάμε μπροστά μας, όταν θα χρειαστεί να εξεταστούμε επίσης αυστηρά σε κάποια από τα πρώτα έτη του Πανεπιστημίου.

Πιστεύω ότι η αλλαγή θα πρέπει να γίνει από πολύ πιο πριν, από το δημοτικό, αν είναι δυνατόν και οι μαθητές να μάθουν να συνεργάζονται μεταξύ τους και να μην επικρατεί αυτό το κλίμα ανταγωνισμού, ποιος είναι καλύτερος από τον άλλο, αλλά ο καθένας να προσπαθεί να γίνεται καλύτερος από τον εαυτό του. Αυτό πρέπει να καλλιεργείται από το σχολείο.

Επειδή συζητήθηκε πολύ το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης στην εκπαίδευση, θα πρέπει να αναρωτηθούμε πρώτα-πρώτα εάν η παιδεία είναι κάτι που αγοράζεται και πωλείται, όπως ένα εμπόρευμα. Δηλαδή, άμα μπορούμε να πληρώσουμε κάποιον, για να μας προσφέρει παιδεία. Πιστεύω ότι αυτό δε γίνεται και είναι τελείως παράλογο, άλλωστε. Το σχολείο δεν πρέπει απλά να διδάσκει μαθήματα, αλλά να καλλιεργεί τον άνθρωπο περισσότερο. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσα από ένα σχολείο, που όλοι είναι ίσοι, από ένα δημόσιο σχολείο, στο οποίο δεν θα μαθαίνουν μόνο Μαθηματικά, Αρχαία και Φυσική, αλλά πώς θα ζούμε όλοι μαζί, όπως ακριβώς και στην κοινωνία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Δόσιου Καλομοίρα, από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΔΟΣΙΟΥ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Θα ήθελα να πω ότι μιλάμε συχνά για ιδιωτικοποίηση και για όλα αυτά. Ίσως τα ιδιωτικά σχολεία να παρέχουν καλύτερη γνώση σε ό,τι αφορά στα ζητήματα, που εξετάζονται στις Πανελλήνιες, όμως, έχουμε αναρωτηθεί αν θα προσφέρουν πραγματικά ανθρωπογνωστική μόρφωση και πώς θα μπορέσουμε αυτό να το ελέγξουμε; Εγώ νομίζω ότι όταν η όλη προσπάθεια γίνεται για τις Πανελλήνιες και δίνουμε περισσότερο βάρος γι' αυτές τις γνώσεις, τότε συχνά ξεχνάμε τον ανθρωπογνωστικό τομέα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ιωαννίδου Φεβρωνία, από το Νομό Κιλκίς.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Εγώ θέλω να προκαλέσω τους συναδέλφους μου να αναρωτηθούν, γιατί και από πού άρχισε η παραπαιδεία. Πώς άρχισε η παραπαιδεία; Αυτό είναι ένα ερώτημα, το οποίο δεν έχει τεθεί μέχρι τώρα. Αυτό πιστεύω ότι ξεκινά από την ίδια την οικογένεια, η οποία διαμορφώνει το κάθε παιδί, διότι κάθε παιδί είναι όπως «το ζυμάρι». Η οικογένεια το παίρνει και το πλάθει, και διαμορφώνει χαρακτήρες. Ξεκινά από την οικογένεια, λοιπόν, το πρόβλημα και καταλήγει στην Παιδεία, η οποία ενισχύει συνεχώς την παραπαιδεία, έμμεσα.

Επίσης, θα ήθελα να πω και κάτι τελευταίο ότι η αλήθεια συνήθως βρίσκεται κάπου στη μέση. Εγώ αυτό έχω ως άξονα στη ζωή μου. Επίσης, θέλω να πω ότι σαφώς τάσσομαι κατά της ολοκληρωτικής ιδιωτικοποίησης της παιδείας, αλλά ας σκεφτούμε μόνο το ποσοστό των Ελλήνων φοιτητών, που φοιτούν στο εξωτερικό και τα χρήματα που δαπανούν αυτές οι οικογένειες, για να φοιτήσουν τα παιδιά τους. Γιατί αυτά τα χρήματα να μην παραμείνουν στην Ελλάδα και να πηγαίνουν στο εξωτερικό;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ζαχαρία Νικολέττα, από το Νομό Λευκωσίας στην Κύπρο.

ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΖΑΧΑΡΙΑ (Λευκωσία): Εγώ θα τοποθετηθώ στο θέμα των παιδιών με ειδικές ανάγκες. Καθημερινά δέχονται ψυχολογική βία, γιατί πολλοί καθηγητές τα υποτιμούν και δεν δέχονται να τους βοηθήσουν σε κάποιες δυσκολίες τους. Εγώ πάνω σε αυτό θέλω να προβληματιστούμε όλοι και να σκεφτούμε πως νιώθουν όλα αυτά τα παιδιά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Κυριάκου Κάλια, από το Νομό Λεμεσού στην Κύπρο.

ΚΑΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Λεμεσός): Απ' ό,τι άκουσα, όλοι οι συνάδελφοί μου αναφέρθηκαν στις ιδιωτικές σχολές και στα δίδακτρα που πληρώνουν για τα φροντιστήρια. Θα ήθελα να πω κάτι που συμβαίνει στην Κύπρο και το οποίο, απ' ό,τι γνωρίζω, δεν συμβαίνει τόσο έντονα στην Ελλάδα. Είναι ότι εμείς από την Κύπρο, με κάποιο τρόπο, αναγκαζόμαστε να φοιτάμε σε ιδιωτικές σχολές. Ο λόγος είναι γιατί παρακολουθούμε μαθήματα G.C.E. Αυτά είναι κάποια μαθήματα, τα οποία παρακολουθούμε και δίνουμε και τριπλάσια έξοδα, ώστε να περάσουμε σε αγγλικές σχολές στο εξωτερικό. Αυτά αρκετοί μαθητές τα προτιμούν, διότι δίνουν εξετάσεις και αν δεν περάσουν, ξαναπληρώνουν και τις ξαναδίνουν, οπότε αποκτούν ένα καλό γενικό βαθμό και μπαίνουν στα Πανεπιστήμια.

Το Μάιο είχαμε καταλήψεις, διότι στο Πανεπιστήμιο της Κύπρου απεφάσισαν να δέχονται μαθητές οι οποίοι έχουν G.C.E. Εμείς διαμαρτυρηθήκαμε πάνω σε αυτό, διότι με την αξία μας δίνουμε τις Παγκύπριες, βγάζουμε ένα βαθμό γενικό καλό και περνάμε και από αυτό. Θέλανε να δώσουνε μερικές θέσεις για τους μαθητές που κάνουν G.C.E. Αυτοί, όμως, πώς είναι με την αξία τους, εφόσον πληρώνουν να κάνουν αυτά τα φροντιστήρια να πάρουν ένα καλό βαθμό και να περάσουν; Με αυτό αδικούμαστε εμείς.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Γεωργουλέας Παναγιώτης, από τη Β' Αθηνών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΕΑΣ (Β' Αθηνών): Καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης, παρακολούθησα και πρόσεξα ότι προσπαθούμε, κατά κάποιο τρόπο, να ρίξουμε τις ευθύνες είτε στη δημόσια Παιδεία, είτε σε διάφορες ελλείψεις, οι οποίες είναι φυσιολογικό να υπάρχουν. Το κράτος δεν έχει την απαραίτητη οικονομία, για να μπορέσει να καλύψει αυτές τις ανάγκες. Θα ήθελα να θέσω το εξής ερώτημα: Σε κάποιες υπανάπτυκτες χώρες, όπως για παράδειγμα, στην Αφρική, υπάρχουν παιδιά, που κάνουν μάθημα, χωρίς να βρίσκονται καν σε κάποια αίθουσα,

χωρίς να έχουν τετράδια και κάποιες σημειώσεις. Καθηγητές δεν έχουν μόνιμους, απλά πηγαίνουν εθελοντές. Δηλαδή, δεν έχουν τις ευκολίες, τις οποίες εμείς θεωρούμε βασικές. Όταν, λοιπόν, εμείς λέμε ότι θέλουμε καλύτερες εγκαταστάσεις, δεν πρέπει να σκεφτούμε ότι υπάρχουν άτομα, τα οποία με τη θέλησή τους καταφέρνουν και κάνουν ισάξια μάθημα σε κάποιες πλατείες, χωρίς να έχουν καν τις βασικές εγκαταστάσεις;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Καραμπατσακίδης Παναγιώτης, από τη Β΄ Θεσσαλονίκης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΑΚΙΔΗΣ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Όσον αφορά στο θέμα της ιδιωτικής και δημόσιας εκπαίδευσης, έχω ζήσει και εγώ και την ιδιωτική και τη δημόσια εκπαίδευση στο εξωτερικό, συγκεκριμένα στην Αμερική. Μπορώ να σας πω ότι είχε γίνει σωστό μάθημα, περισσότερο στη δημόσια εκπαίδευση. Είχα μετακομίσει πολλές φορές, σε διάφορες πολιτείες και το αποτέλεσμα ήταν ίδιο.

Στην ιδιωτική εκπαίδευση υπάρχει, κάπου – κάπου, μια αλαζονεία ότι τα παιδιά θα τα μάθουν, ούτως ή άλλως, ότι υπάρχει μια συγκεκριμένη ποιότητα. Αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω είναι ότι ο ελληνικός λαός, που έδωσε τα φώτα του πολιτισμού στον κόσμο, δεν κράτησε κάτι για τον εαυτό του. Δηλαδή, είχαμε αυτό το ελληνικό πείσμα στην επανάσταση, περάσαμε βασιλεία, αντιβασιλεία και δεν μπορούμε να συνασπιστούμε - γιατί πάνω στην ανάγκη συνασπιζόμαστε - ώστε να δημιουργήσουμε ένα ευρύτερο παιδευτικό αποτέλεσμα; Δεν νομίζω ότι είναι τόσο δύσκολο.

Αυτές τις μέρες, θεσμοθετείται ότι οι απώλειες, όποιων έχουν χρήματα στις τράπεζες, θα καλύπτονται μέχρι και 100 χιλιάδες. Αν μπορούμε να δαπανήσουμε τόσα πολλά χρήματα, για να καλύψουμε τις οικονομικές ανάγκες, νομίζω ότι ακόμα και ένα δάνειο θα μπορούσε να βοηθήσει την παιδεία.

Όσον αφορά στα παιδιά της Αφρικής, μιλάμε σίγουρα για ακραίες καταστάσεις, αλλά μιλάμε και για εντελώς διαφορετικό πνευματικό επίπεδο. Τα παιδιά βρίσκονται σε πολύ χειρότερη κατάσταση και δεν μπορούν να καλλιεργηθούν το ίδιο. Βρίσκομαι στην άλλη περίπτωση. Εκείνοι το αποζητούν, γιατί δεν υπάρχει τίποτα καταναγκαστικό στη δική τους παιδεία, ενώ στη δική μας παιδεία υπάρχει κάτι, το οποίο είναι προδιαγεγραμμένο και μας οδηγεί σε ένα συγκεκριμένο στόχο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η συζήτηση και προχωρούμε στη διαδικασία της ψηφοφορίας. Θα ψηφίσουμε, επί της αρχής, δια ανατάσεως της χειρός, τη Σύνοψη των Κειμένων,

την οποία έχετε μπροστά σας και είναι στην αρμοδιότητα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Αυτό σημαίνει ότι δεχόμαστε το Κείμενο της Σύθεσης, ως μία βάση για τη συζήτηση των επιμέρους θεμάτων της.

Γίνεται, λοιπόν, δεκτή, επί της αρχής, η Σύθεση των Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή, το Κείμενο από τη σελίδα 7 έως 23;

Παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι όσοι συμφωνούν επί της αρχής.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, η Σύθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή, επί της αρχής, ομόφωνα.

Θα ψηφίσουμε τώρα τα επιμέρους άρθρα των κεφαλαίων και τα κεφάλαια.

Γίνεται δεκτό το πρώτο άρθρο του πρώτου Κεφαλαίου: «Εκπαιδευτικό Σύστημα»;

Οι αποδεχόμενοι το πρώτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το πρώτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου)

Συνεπώς, το πρώτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου «Εκπαιδευτικό Σύστημα» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο πρώτο, άρθρο 2: «Εκπαιδευτικό Σύστημα και Α.Μ.Ε.Α.».

Οι αποδεχόμενοι το άρθρο 2 του πρώτου κεφαλαίου να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το δεύτερο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου)

Συνεπώς, το δεύτερο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου «Εκπαιδευτικό Σύστημα και Α.Μ.Ε.Α.» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο πρώτο, άρθρο 3: «Εκπαιδευτικό Σύστημα και Μετανάστες».

Οι αποδεχόμενοι το άρθρο 3 του πρώτου κεφαλαίου να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το τρίτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου)

Συνεπώς, το τρίτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου «Εκπαιδευτικό Σύστημα και Μετανάστες» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο πρώτο, άρθρο 4: «Εισαγωγικές Εξετάσεις στα Α.Ε.Ι. και Α.Τ.Ε.Ι.».

Οι αποδεχόμενοι το άρθρο 4 του πρώτου κεφαλαίου να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το τέταρτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου)

Συνεπώς, το τέταρτο άρθρο του πρώτου κεφαλαίου «Εισαγωγικές Εξετάσεις στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο δεύτερο: «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών».

Οι αποδεχόμενοι το δεύτερο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το δεύτερο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το δεύτερο κεφάλαιο «Εισαγωγικές Εξετάσεις στα Α.Ε.Ι. και Α.Τ.Ε.Ι.» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο τρίτο: «Γλώσσα».

Οι αποδεχόμενοι το τρίτο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το τρίτο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το τρίτο κεφάλαιο «Γλώσσα» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο τέταρτο: «Υλικοτεχνική υποδομή της Παιδείας».

Οι αποδεχόμενοι το τέταρτο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το τέταρτο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το τέταρτο κεφάλαιο «Υλικοτεχνική υποδομή της Παιδείας» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο πέμπτο: «Σχολικά μαθήματα, Βιβλία και Διδακτική μαθημάτων».

Οι αποδεχόμενοι το πέμπτο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το πέμπτο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το πέμπτο κεφάλαιο «Σχολικά μαθήματα, Βιβλία και Διδακτική μαθημάτων» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο έκτο: «Ενισχυτική διδασκαλία – Ολοήμερο σχολείο».

Οι αποδεχόμενοι το έκτο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το έκτο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το έκτο κεφάλαιο «Ενισχυτική διδασκαλία – Ολοήμερο σχολείο» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο έβδομο: «Ανώτατη Εκπαίδευση».

Οι αποδεχόμενοι το έβδομο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σήκωσαν το χέρι τους ελάχιστοι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, το έβδομο κεφάλαιο «Ανώτατη Εκπαίδευση» απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο όγδοο: «Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση».

Οι αποδεχόμενοι το όγδοο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το όγδοο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το όγδοο κεφάλαιο «Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση» έγινε δεκτό, κατά

πλειοψηφία.

Κεφάλαιο ένατο: «Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός (Σ.Ε.Π.)».

Οι αποδεχόμενοι το ένατο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το ένατο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το ένατο κεφάλαιο «Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός (Σ.Ε.Π.)» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο δέκατο: Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Καλές Τέχνες στο Σχολείο.

Οι αποδεχόμενοι το δέκατο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το δέκατο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το δέκατο κεφάλαιο «Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Καλές Τέχνες στο Σχολείο» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο ενδέκατο: «Περιβάλλον και Εκπαίδευση».

Οι αποδεχόμενοι το ενδέκατο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το ενδέκατο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το ενδέκατο κεφάλαιο «Περιβάλλον και Εκπαίδευση» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο δωδέκατο: «Εκκλησία».

Οι αποδεχόμενοι το δωδέκατο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους ελάχιστοι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, το δωδέκατο κεφάλαιο «Εκκλησία» απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο δέκατο τρίτο: «Αθλητισμός – Ο Αθλητισμός στην Εκπαίδευση».

Οι αποδεχόμενοι το δέκατο τρίτο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι το δέκατο τρίτο κεφάλαιο)

Συνεπώς, το δέκατο τρίτο κεφάλαιο «Αθλητισμός – Ο Αθλητισμός στην Εκπαίδευση» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κεφάλαιο δέκατο τέταρτο: Βουλή των Εφήβων.

Οι αποδεχόμενοι το δέκατο τέταρτο κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Συνεπώς, το δέκατο τέταρτο κεφάλαιο Βουλή των Εφήβων έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία των κεφαλαίων και ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και στο σύνολό της.

Οι αποδεχόμενοι τη Σύνθεση Κειμένων να σηκώσουν το χέρι τους.

(Σηκώνουν το χέρι τους οι αποδεχόμενοι τη Σύνθεση Κειμένων)

Συνεπώς, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία και στο σύνολό της.

Παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι τους, όσοι δεν δέχονται τη Σύνθεση των Κειμένων.

(Σηκώνει το χέρι του ένας Έφηβος Βουλευτής, μη αποδεχόμενος τη Σύνθεση των Κειμένων)

Η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, γίνεται δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ακολουθεί η κλήρωση για τους δύο Έφηβους Βουλευτές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια. Δεν θα αναγράψουν το όνομά τους οι Κύπριοι Έφηβοι Βουλευτές και η Έφηβος Βουλευτής από το εξωτερικό.

(Στο σημείο αυτό γίνεται η κλήρωση)

Το πρώτο όνομα που κληρώθηκε είναι του Έφηβου Βουλευτή Γεώργιου Κουτσαλιάρη, από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

Το δεύτερο όνομα που κληρώθηκε είναι του Έφηβου Βουλευτή Αντωνίου Καργατζή, από το Νομό Ημαθίας.

Χάρηκα πολύ που είχα την τιμή να προεδρεύσω και αυτή την περίοδο, σε ένα από τα τμήματα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Εύχομαι να είστε γεροί και φωτισμένοι, γιατί έχετε μπροστά σας μια δύσκολη χρονιά. Είναι αλήθεια ότι οι εξετάσεις θα κρίνουν ως ένα σημείο το μέλλον σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ – ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θέλω να επαναλάβω ότι λυπάμαι που δεν μπορώ να συζητήσω μαζί σας, γιατί έτσι είναι ο κανονισμός. Θέλω, απλώς, να σας πω να παλεύετε για τα όνειρά σας μέχρι το τέλος και να ξέρετε ότι στα όνειρα ισχύει το «παν μέτρον άχρηστον».

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 12.55΄ λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ -ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ – ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΓ' ΣΥΝΟΔΟΣ 2007 - 2008

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α' Τμήμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων (1ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις (Εκπαιδευτικό Σύστημα, Εκπαιδευτικό Σύστημα και Α.Μ.Ε.Α., Εκπαιδευτικό Σύστημα και Μετανάστες, Εισαγωγικές Εξετάσεις στα ΑΕΙ και ΤΕΙ)», «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών», «Γλώσσα», «Υλικοτεχνική Υποδομή της Παιδείας», «Σχολικά Μαθήματα, Βιβλία και Διδακτική Μαθημάτων», «Ενισχυτική Διδασκαλία – Ολοήμερο Σχολείο», «Ανώτατη Εκπαίδευση», «Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση», «Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός (Σ.Ε.Π.)», «Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Καλές Τέχνες στο Σχολείο (Πολιτιστική Κληρονομιά, Καλές Τέχνες και Σχολείο)», «Περιβάλλον και Εκπαίδευση», «Εκκλησία», «Αθλητισμός – Ο Αθλητισμός στην Εκπαίδευση» και «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ' Σύνοδος 2007 – 2008

Προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (1ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων συνήλθε, στις 11 Οκτωβρίου 2008, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά και της Βουλευτού Α' Αθηνών, κυρίας Σουλβάνας Ράπτη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (1ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν

οι Έφηβοι Βουλευτές: Αβούρη Άννα (Νομός Ζακύνθου), Αλευρομαγείρου Δανάη (Β'Αθηνών), Ανδριόπουλος Δημήτρης (Α'Αθηνών), Αντωνόπουλος Χαράλαμπος (Νομός Ηλείας), Αφεντούλης Κυριάκος (Επικρατείας), Βέρρας Χρήστος (Νομός Αχαΐας), Γεωργουλέας Παναγιώτης (Β'Αθηνών), Γιαννίρη Δήμητρα - Κλαίρη (Νομός Χίου), Γιούση Σοφία (Β'Αθηνών), Γκανή Σάρα (Β'Αθηνών), Γκιώκα Χρυσαιγή (Γερμανία), Δαμάσκου Λυδία (Β'Θεσσαλονίκης), Δήμα Γεωργία (Νομός Ευρυτανίας), Διβητάρης Γεώργιος (Β'Αθηνών), Δόσιου Καλομοίρα (Επικρατείας), Δουλαππσή Ειρήνη (Α'Θεσσαλονίκης), Δροσάκης Ιωάννης (Νομός Δωδεκανήσου), Ζαχαρία Νικολέττα (Κύπρος), Θεοδωρακοπούλου Κατερίνα (Νομός Αχαΐας), Ιωαννίδου Φεβρωνία (Νομός Κιλκίς), Καλκούνου Ειρήνη (Α'Αθηνών), Καπράλος Νεκτάριος (Νομός Αττικής), Καραμπατσακίδης Παναγιώτης (Β'Θεσσαλονίκης), Καρανικόλα Αικατερίνη (Νομός Ευβοίας), Καρατράντου Θεοδώρα – Ευαγγελία (Νομός Φθιώτιδας), Καργατζής Αντώνιος (Νομός Ημαθίας), Κάρκα Αλεξάνδρα (Κύπρος), Κατόγλου Παναγιώτης (Νομός Χαλκιδικής), Κλεισάρη Χριστίνα (Νομός Βοιωτίας), Κουτβάλα Παρασκευή (Νομός Φωκίδας), Κουτσαλιάρης Γιώργος (Α'Θεσσαλονίκης), Κουφιώτη Ιωάννα (Α'Αθηνών), Κυκερίδης Δημήτριος – Ραφαήλ (Α'Θεσσαλονίκης), Κυριάκου Κάλια (Κύπρος) και Λιάτης Θεοφάνης (Νομός Αττικής).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, το λόγο έλαβαν η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής, Καρανικόλα Αικατερίνη και οι Έφηβοι Βουλευτές: Δροσάκης Ιωάννης (Νομός Δωδεκανήσου), Κουτβάλα Παρασκευή (Νομός Φωκίδας), Λιάτης Θεοφάνης (Νομός Αττικής), Κλεισάρη Χριστίνα (Νομός Βοιωτίας), Καρατράντου Θεοδώρα – Ευαγγελία (Νομός Φθιώτιδας), Αντωνόπουλος Χαράλαμπος (Νομός Ηλείας), Κυριάκου Κάλια (Κύπρος), Γκανή Σάρα (Β'Αθηνών), Γεωργουλέας Παναγιώτης (Β'Αθηνών), Θεοδωρακοπούλου Κατερίνα (Νομός Αχαΐας), Βέρρας Χρήστος (Νομός Αχαΐας), Ανδριόπουλος Δημήτρης (Α'Αθηνών), Διβητάρης Γεώργιος (Β'Αθηνών), Καργατζής Αντώνιος (Νομός Ημαθίας), Καραμπατσακίδης Παναγιώτης (Β'Θεσσαλονίκης), Δαμάσκου Λυδία (Β'Θεσσαλονίκης), Γκιώκα Χρυσαιγή (Γερμανία), Γιαννίρη Δήμητρα - Κλαίρη (Νομός Χίου), Ιωαννίδου Φεβρωνία (Νομός Κιλκίς), Κατόγλου Παναγιώτης (Νομός Χαλκιδικής), Αλευρομαγείρου Δανάη (Β'Αθηνών), Καπράλος Νεκτάριος (Νομός Αττικής), Ζαχαρία Νικολέττα (Κύπρος), Δουλαππσή Ειρήνη (Α'Θεσσαλονίκης), Κυκερίδης Δημήτριος – Ραφαήλ (Α'Θεσσαλονίκης), Αβούρη Άννα (Νομός Ζακύνθου), Κουφιώτη Ιωάννα (Α'Αθηνών) και Δόσιου Καλομοίρα (Επικρατείας).

Η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής, Καρανικόλα Αικατερίνη (Νομός Ευβοίας), είπε τα εξής:

«Ανιχνεύοντας τη σκοπιμότητα του εγχειρήματος, που μορφοποιήθηκε τελικά στο Σώμα της Βουλής των Εφήβων, θεωρούμε ότι, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, είναι απαραίτητο να

κατατεθούν κάποιες συγκεκριμένες ιδέες - προτάσεις, απαραίτητα καινοτόμες.

«Εν αρχή ην ο λόγος». Ο προφορικός λόγος. Με το ενδεχόμενο, η καθημερινή ομιλία να εκφυλιστεί σε μια σειρά από ψευτονεολογισμούς, λαρυγγισμούς και άναρθρες κραυγές, αποτελεί πρώτιστο καθήκον των διδασκόντων η καλλιέργεια τις απλούστερης δεξιότητας. Πρέπει να μάθουμε να μιλάμε. Όταν μάθουμε να μιλάμε, θα μάθουμε και πώς να μαθαίνουμε. Τακτικές, όπως η αποστήθιση και προβλήματα, όπως η έλλειψη κριτικού λόγου, θα υπερκεραστούν, εάν μάθουμε να εκφραζόμαστε προφορικά. Είναι θλιβερό το φαινόμενο νέων ανθρώπων, που, στην προσπάθειά τους, να εναρμονιστούν με κώδικες και νόρμες που, έντεχνα, πλασσάρονται, από τις πάσης φύσεως τηλεοπτικές και μη «περσόνες», να συνεννοούνται, χρησιμοποιώντας λεξιλόγιο, που δεν είναι απλά συρρικνωμένο, αλλά βρίθει από καινοφανείς λέξεις - υβρίδια, συντμήσεις, λοβοτομημένες εκφράσεις, λεκτικούς ακροβατισμούς και βωμολοχίες, σε ένα περιβάλλον, που θυμίζει ανησυχητικά τη νέα ομιλία, στο «1984» του Όργουελ.

Μήπως κάποιοι επιθυμούν να σταματήσουμε να σκεπτόμαστε; Σκεπτόμαστε με λέξεις. Ας σώσουμε πρώτα τις λέξεις, μήπως τελικά σκεφτούμε και λύσεις σε κάποια από τα προβλήματά μας.

Προτείνουμε για το δημοτικό σχολείο δραστηριότητες, σχετικά με τον εμπλουτισμό του λεξιλογίου και της άρθρωσης του λόγου. Θα μπορούσε να καθιερωθεί, σε επίπεδο τάξης, μια προσπάθεια σύνταξης ενός μικρού λεξιλογίου - λεξικού, στη δημιουργία του οποίου να συμβάλλουν οι μαθητές, υπό την εποπτεία του δασκάλου ή να γίνονται ασκήσεις, σχετικές με τη σύνταξη μίας παραγράφου, μέσα από εναλλακτικές επιλογές, η κάθε μία από τις οποίες θα έχει γραμματικά ή συντακτικά λάθη. Θα προτείνουμε και ένα εναλλακτικό μοντέλο διδασκαλίας. Να παρέχεται στους καθηγητές ελευθερία κινήσεων, με την παρουσίαση του εκπαιδευτικού τους έργου, σε περισσότερα από ένα σχολεία, με ένα πρόγραμμα, κατά τη διάρκεια του οποίου, θα παρουσιάζεται μια θεματική ενότητα από ένα αριθμό καθηγητών. Ο κάθε καθηγητής θα προτείνει και μια σειρά από πηγές για μελέτη, πέραν από το σχολικό εγχειρίδιο. Η αξιολόγηση των διδασκόντων θα γίνεται, έμμεσα, από τους ίδιους τους μαθητές, καθώς θα συνεκτιμούν την επιρροή του καθενός στην ευκολία, με την οποία έγινε η αφομοίωση του μαθήματος. Η καινοτομία έγκειται στο ότι οι μαθητές θα επιλέγουν οι ίδιοι τον καθηγητή, που θα επιμελείται τα θέματα των εξετάσεων, ως αναγνώριση της αξίας του εκπαιδευτικού του έργου, στο διάστημα, που προηγήθηκε της εξεταστικής περιόδου.

Μιλώντας για εξεταστικές περιόδους, συνειρμικά, οδηγούμαστε σε θέματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ένα από αυτά είναι η αναγκαιότητα της αποδέσμευσης των λυκειακών βαθμίδων

από τη διαδικασία επιλογής για τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.

Προτείνουμε δευτεροβάθμια εκπαίδευση πενταετούς διάρκειας, με αναδιάρθρωση του προγράμματος σπουδών, ανά έτος, σε σχέση με την υπάρχουσα δομή. Κάθε έτος να περιλαμβάνει υποχρεωτική εκπαίδευση στους παρακάτω τομείς και γνωστικά αντικείμενα: Προφορικός και γραπτός λόγος, ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία, ελληνική και παγκόσμια ιστορία, ανθρωπιστικές, πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες, φυσικές επιστήμες και τεχνολογία. Θα ακολουθεί φοίτηση διετούς διάρκειας σε προπαρασκευαστικά τμήματα, των οποίων το πρόγραμμα σπουδών και τις εξετάσεις, θα εκπονούν και θα οργανώνουν τα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα. Στο τέλος του διετούς αυτού προγράμματος, τα Ανώτερα και Ανώτατα Ιδρύματα θα επιλέγουν τους μαθητές, που πρόκειται να συνεχίσουν, λαμβάνοντας υπόψη τις επιδόσεις τους στις εξετάσεις, που τα ίδια, κατά τη διάρκεια της φοίτησης και σε εξάμηνη βάση, θα διενεργούν.

Παρακάμπτονται, έτσι, κωμικά φαινόμενα του τύπου διόρθωσης του προφορικού βαθμού και προσαρμογής του στο γραπτό, κάτι που προσβάλλει, ως διαδικασία, τους μαθητές, αλλά και πολύ περισσότερο τους καθηγητές, καθώς απαξιώνει το ρόλο τους, αναγκάζοντάς τους να καταθέτουν, ουσιαστικά, πλαστές βαθμολογίες, στο τέλος των τετραμήνων.

Αναμετρώντας τους λόγους, που έχουν οδηγήσει την εκπαιδευτική διαδικασία ένα στάδιο πριν την αποτελεσματικότητα, θα πρέπει να συνεκτιμηθεί και η απουσία ενός φορέα καταγραφής των προβλημάτων, αλλά πάνω απ' όλα των προτάσεων, που κατατίθενται. Ο κάτοικος μιας χώρας 10 έως 11 εκατομμυρίων κατοίκων έχει την πολυτέλεια να απαριθμεί, στις προθήκες των Κέντρων Τύπου, δεκάδες εφημερίδες και εκατοντάδες περιοδικών εκδόσεων, που στηρίζουν την παρουσία τους στο χώρο, φιλοξενώντας χιλιάδες διαφημίσεις - προτροπές για άκρατη καταναλωτική συμπεριφορά, χιλιάδες ώρες τηλεοπτικού παροξυσμού, γύρω από μια κατασκευασμένη επικαιρότητα, που διοχετεύει μέσω τηλεληψίας τόνους παρακμιακών συμπεριφορών, με ιλλουστρασιόν περιτύλιγμα. Πού είναι η συντεταγμένη παρουσία της ελληνικής διανοήσης, σε θέματα Παιδείας; Πού είναι η φωνή των μαθητών και των φοιτητών;

Προτείνουμε τη δημιουργία ενός εντύπου με πανελλαδική καθημερινή κυκλοφορία, που θα ασχολείται, αποκλειστικά, με θέματα εκπαίδευσης και θα διανέμεται δωρεάν σε όλα τα σχολεία της χώρας. Θα αρθρογραφούν άνθρωποι των γραμμάτων, ειδικοί σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού, ψυχολόγοι, σχολικοί σύμβουλοι, γονείς, μαθητές και φοιτητές. Η ένδεια δεν είναι, μόνο, γλωσσική. Η πλειοψηφία των νέων καταχωρεί, με περισσή ικανότητα, πληροφορίες, που αφορούν, για παράδειγμα, στα τεχνικά χαρακτηριστικά της τελευταίας γενιάς κινητών

τηλεφώνων ή στην πρακτική περίπλοκων βιντεοπαιχνιδιών, ενώ αδιαφορεί για ερεθίσματα και πληροφορίες, σχετικές με την ιστορία του Τόπου, το περιβάλλον, τις διεθνείς συγκυρίες, την πολιτική συνιστώσα. Εκτός εάν δεχθούμε ότι αυτή η περίφημη τηλεοπτική συνιστώσα εξαντλείται και καλύπτεται επαρκώς από την ενημέρωση για τα τελευταία κατορθώματα των περιώνυμων celebrities.

Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να δομηθεί μια κατευθυντήρια γραμμή προς δραστηριότητες, με άξονα τη μετάληψη στοιχείων από την πολιτιστική μας κληρονομιά, που θα προσβλέπουν στην οργάνωση γραμμών άμυνας για τη διαφύλαξη της ταυτότητάς μας, απαραίτητο σε έναν κόσμο, που, οδεύοντας προς την παγκοσμιοποίηση, στερείται το χαρακτηριστικό της ιδιαιτερότητας, σε συλλογικό, μα και σε ατομικό επίπεδο. Εμείς οι νέοι νοιώθουμε χαμένοι σε ένα λαβυρινθώδες δίκτυο καναλιών πληροφόρησης. Ίσως το ένστικτο της αυτοσυντήρησής μας να έχει αμβλυνθεί από την Κίρκη του καταναλωτισμού και των ναρκωμένων αντανάκλαστικών της Κοινωνίας, που αδυνατεί να προσφέρει ασφαλείς ενδείξεις για την πορεία, που πρέπει να επιλέξουμε. Δεν μιλώ για καθοδήγηση, αλλά για ένα σχέδιο πτήσης, με σαφείς προσανατολισμούς προς εναλλακτικές επιλογές, θεμελιωμένες στις αρχές του ανθρωπισμού, της αξιοκρατίας και της αλληλεγγύης.

Με την ελπίδα ότι η πιθανότητα της πραγματοποίησης των ονείρων μας δεν είναι μηδενική, κλείνω σε αυτό το σημείο την εισήγησή μου, ευχόμενη, ενδόμυχα, να μην αποτελέσει έγγραφο προς απλή αρχειοθέτηση. Σας ευχαριστώ».

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα και κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις (Εκπαιδευτικό Σύστημα, Εκπαιδευτικό Σύστημα και Α.Μ.Ε.Α., Εκπαιδευτικό Σύστημα και Μετανάστες, Εισαγωγικές Εξετάσεις στα ΑΕΙ και ΤΕΙ)», «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών», «Γλώσσα», «Υλικοτεχνική Υποδομή της Παιδείας», «Σχολικά Μαθήματα», «Βιβλία και Διδακτική Μαθημάτων», «Ενισχυτική Διδασκαλία – Ολοήμερο Σχολείο», «Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση», «Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός (Σ.Ε.Π.)», «Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Καλές Τέχνες στο Σχολείο (Πολιτιστική Κληρονομιά, Καλές Τέχνες και Σχολείο)», «Περιβάλλον και Εκπαίδευση», «Αθλητισμός

– Ο Αθλητισμός στην Εκπαίδευση» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Τα θέματα «Ανώτατη Εκπαίδευση» και «Εκκλησία» απερρίφθησαν, κατά πλειοψηφία.

Το θέμα Βουλή των Εφήβων έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Ε Κ Θ Ε Σ Η

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (1ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις (Εκπαιδευτικό Σύστημα, Εκπαιδευτικό Σύστημα και Α.Μ.Ε.Α., Εκπαιδευτικό Σύστημα και Μετανάστες, Εισαγωγικές Εξετάσεις στα ΑΕΙ και ΤΕΙ)», «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών», «Γλώσσα», «Υλικοτεχνική Υποδομή της Παιδείας», «Σχολικά Μαθήματα», «Βιβλία και Διδακτική Μαθημάτων», «Ενισχυτική Διδασκαλία – Ολοήμερο Σχολείο», «Ανώτατη Εκπαίδευση», «Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση», «Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός [Σ.Ε.Π.]», «Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Καλές Τέχνες στο Σχολείο (Πολιτιστική Κληρονομιά, Καλές Τέχνες και Σχολείο)», «Περιβάλλον και Εκπαίδευση», «Εκκλησία», «Αθλητισμός – Ο Αθλητισμός στην Εκπαίδευση» και «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ' Σύνοδος 2007 – 2008, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας, Αικατερίνης Καρανικόλα, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση Κειμένων, κατ' αρχήν, ομόφωνα και κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή, με τη διαγραφή των θεμάτων «Ανώτατη Εκπαίδευση» και «Εκκλησία».

Αθήνα, 11 Οκτωβρίου 2008

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, 1ο Τμήμα. Τη συνεδρίαση παρακολουθεί ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, 1ο Τμήμα. Συμπροεδρεύουν η κα Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά (βουλευτής Σερρών, ΝΔ) και η κα Σουλβάνα Ράπτη (βουλευτής Α' Αθηνών, ΠΑΣΟΚ).

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, 1ο Τμήμα. Τη συνεδρίαση παρακολουθεί ο Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος της Βουλής κ. Ευάγγελος Χρυσός.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, 1ο Τμήμα. Στην Επιτροπή συμπροεδρεύουν οι κυρίες Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά (βουλευτής Σερρών, ΝΔ), και Σουλβάνα Ράππη (βουλευτής Α' Αθηνών ΠΑΣΟΚ).

Παρακολουθούν οι κ.κ. Δημήτριος Σιούφας Πρόεδρος της Βουλής, Γιάννης Ιωαννίδης, υφυπουργός Πολιτισμού, Νίκος Στεφάνου Γ.Γ. της Βουλής, Παντελής Σκλιάς Γ.Γ. Νέας Γενιάς, Λουκάς Ανανίκας, Γ.Γ. υπουργείου Μακεδονίας – Θράκης και η κα Κοντού Δήμητρα και κ. Ηλίας Κατσούλης, μέλη της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων.